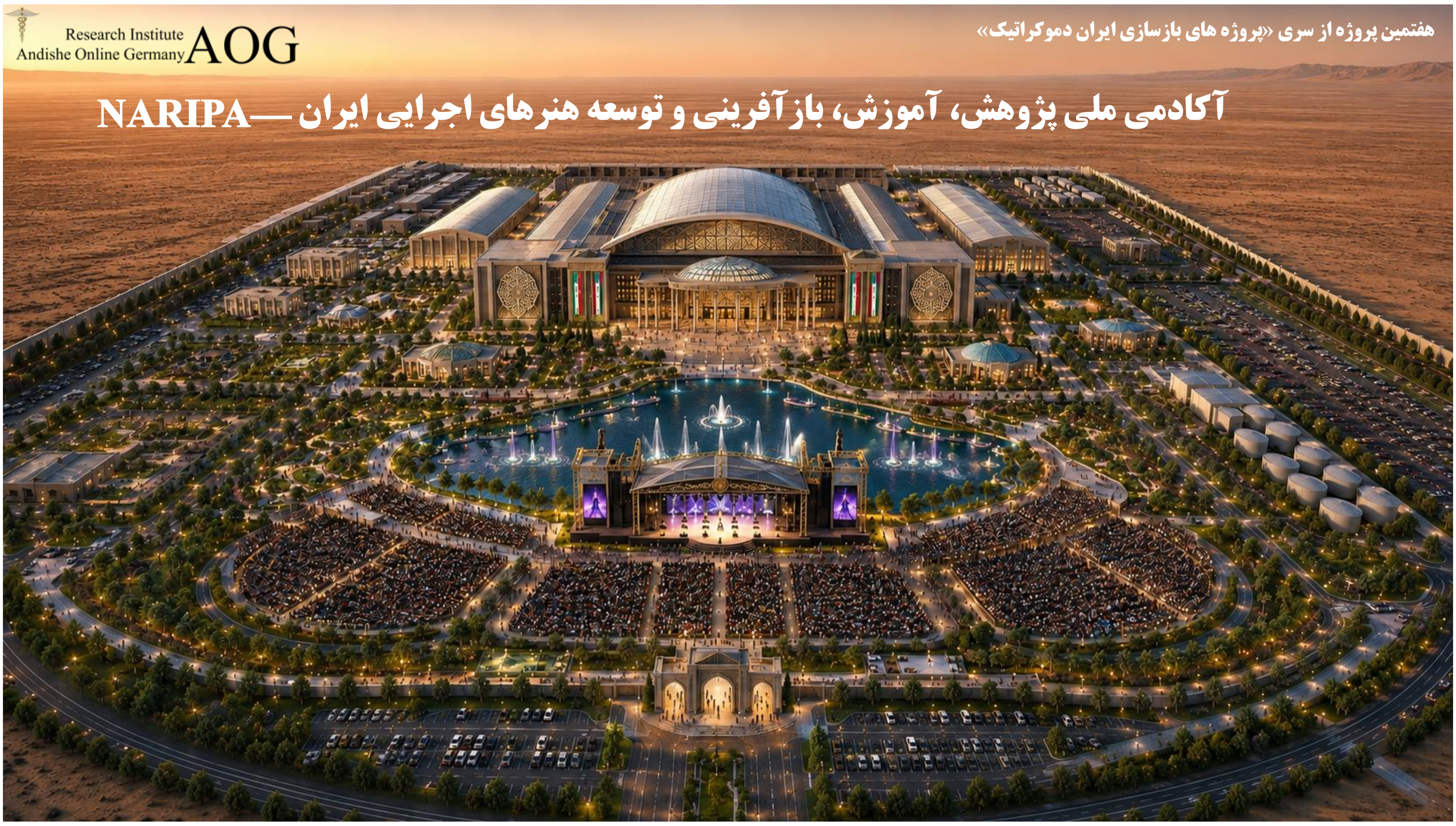

__Article Metadata__

Author: Faramarz Tabesh
ISNI: 0000 0005 2737 2290

Affiliation: Founder and Director, Research Institute Andishe Online Germany (AOG)
ISNI: 0000 0005 2724 714X | Ringgold ID: 823032

Journal: Andishe | ISSN: 1619-9898

Article Type: Interdisciplinary Sciences (also known as Integrative Sciences)

Keywords:
Ontology, Cognitive Discussion, Scientific Analysis, Conceptual Misconceptions, Epistemology, Interdisciplinary Critique, Philosophy of Mind.

Publication Dates:

Persian (Original Edition): Published on July 5, 2026

Archive Code :AOG-2026-FA | Encoded Title String: Höhnld lgd #C,iaTAmuzeshTBazafarini , Toseae ikvihd eghüvhdd hdvhk

شایانِ توجه است که ما در پژوهشکدهٔ اندیشهٔ آنلاینِ آلمان، با هدفِ عربی‌زدایی از زبانِ پارسی، تنوینِ نصب را به‌صورتِ «ن» پارسی می‌نویسیم.

مثال:
ضمناً > ضمنن
مثلاً > مثلن
غالباً > غالبن
تقریباً > تقریبن

هفتمین پروژه از سری «پروژه های بازسازی ایران دموکراتیک»

آکادمی ملی پژوهش، آموزش، باز آفرینی و توسعه هنرهای اجرایی ایران

NARIPA

National Academy for Research, Education, Revival and Development of Iranian Performing Arts

چکیده

در ادامه ارائه مجموعه مقالات «**پروژه‌های بازسازی ایران دموکراتیک**» که با هدف طراحی نهادها و زیرساخت‌های ایران آینده در چارچوب یک نظام دموکراتیک تدوین شده‌اند، این مقاله به‌عنوان **هفتمین پروژه** بازسازی زیرساختی، طرح تأسیس «**آکادمی ملی پژوهش، آموزش، بازآفرینی و توسعه هنرهای اجرایی ایران—NARIPA** » را ارائه می‌کند. این آکادمی نهادی فرهنگی، پژوهشی و آموزشی است که با هدف شناسایی، مستندسازی، بازآفرینی، آموزش، استانداردسازی و گسترش هنرهای اجرایی ایران، به‌ویژه موسیقی، آواز و رقص‌های فولکلوریک و آیینی اقوام، طراحی شده است. این نهاد با بهره‌گیری از پژوهش‌های میدانی، همکاری استادان و هنرمندان بومی، و به‌کارگیری فناوری‌های نوین، میراث هنرهای اجرایی ایران را گردآوری، مستندسازی، حفظ، بازآفرینی و روزآمدسازی کرده و آن را به نسل‌های آینده انتقال می‌دهد.

NARIPA با ایجاد یک نظام یکپارچه پژوهش، آموزش، تولید، اجرا، داوری، رقابت و مستندسازی، مرجع ملی توسعه و ارتقای کیفیت هنرهای اجرایی ایران خواهد بود. در این چارچوب، آثار اصیل هر قوم بازآفرینی شده، استانداردهای آموزشی و اجرایی تدوین می‌شوند، گروه‌های حرفه‌ای مرجع شکل می‌گیرند و از طریق هماوردی‌های چندمرحله‌ای، زمینه شناسایی استعدادها و انتخاب شایسته‌ترین گروه‌های هنری برای حضور در جشنواره‌ها و رقابت‌های منطقه‌ای و جهانی فراهم می‌شود.

این آکادمی همچنین با ایجاد موزه، آرشیوهای تخصصی، سامانه‌های دیجیتال، انتشارات علمی، همکاری‌های بین‌المللی و بهره‌گیری از ظرفیت صنایع خلاق فرهنگی، در پی آن است که هنرهای اجرایی ایران را به یکی از ارکان دیپلماسی فرهنگی، گردشگری هنری و اقتصاد فرهنگ کشور تبدیل کند و جایگاه ایران را به‌عنوان یکی از مهم‌ترین کانون‌های تمدن و هنرهای اجرایی جهان بیش از پیش تثبیت نماید.

یکی از اهداف راهبردی این پروژه، معرفی ایران آینده به‌عنوان سرزمینی با پیشینه‌ای کهن، فرهنگی غنی و مردمانی خلاق، صلح‌دوست و اهل گفت‌وگو است؛ کشوری که از طریق تعامل فرهنگی، همکاری علمی و تبادل هنری، در کنار دیگر ملت‌های آزاد و پیشرفته جهان در جهت گسترش تفاهم، همزیستی و توسعه پایدار گام برمی‌دارد.

مقدمه

رقص، آواز و موسیقی از اعماق درون نوع انسان سرچشمه می‌گیرد و بخشی جدایی‌ناپذیر از تجربه زیستی و فرهنگی بشر به شمار می‌آید؛ در فرهنگ عرفانی ایرانزمین اعتقاد بر آن است که «**زمانی که روح انسان خلق شد، به وسیله موسیقی وارد جسم بشری شد**» به کوتاه کلام و بر همین اساس: «**موسیقی، شیواترین، رساترین و اثرگذارترین زبان ارتباطی مبدأ خلقت با انسان است**» .

به همین سبب عناصر هنری، در طول تاریخ نه تنها قابل حذف یا سرکوب کامل نبوده‌اند، بلکه همواره در اشکال گوناگون بازتولید و بازآفرینی شده‌اند. با این حال، در دهه‌های اخیر و در پی برخی تحولات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، بخش‌هایی از هنرهای فولکلوریک و مردمی ایران با محدودیت‌ها، گسست‌های آموزشی و افت انتقال بین‌نسلی مواجه شده‌اند که این امر به تضعیف یا فراموشی بخشی از سنت‌های اجرایی اقوام انجامیده است؛ وضعیتی که بازآفرینی و احیای نظام‌مند این میراث را به ضرورتی اجتناب‌ناپذیر تبدیل کرده است.

هنرهای فولکلوریک ایران، شامل موسیقی، آواز و رقص‌های آیینی اقوام، بخش مهمی از میراث فرهنگی و هویتی این سرزمین را تشکیل می‌دهند. این هنرها در طول قرن‌ها، حامل حافظه جمعی، تنوع فرهنگی و شیوه‌های زیست اجتماعی اقوام مختلف بوده‌اند و نقش مهمی در شکل‌گیری هویت فرهنگی ایران ایفا کرده‌اند.

در همین راستا، ایجاد نهادی تخصصی که بتواند همزمان وظیفه **پژوهش، بازآفرینی، بازسازی و استانداردسازی** این هنرها را بر عهده گیرد، ضرورتی بنیادین در مسیر حفظ و توسعه میراث فرهنگی کشور به شمار می‌آید. چنین نهادی می‌تواند با اتکا بر دانش بومی، تجربه هنرمندان محلی و رویکردهای علمی و هنری معاصر، در سطح علمی ، تخصصی و وسیع، زمینه بازگشت این هنرها به حیات اجتماعی و هنری را فراهم سازد و به طرز حرفه ای و فاخر در معرض دید جهان قرار گیرد.

از سوی دیگر، بازآفرینی و نظام‌مندسازی هنرهای فولکلوریک ایران می‌تواند نقش مهمی در معرفی ایران به‌عنوان **یک کشور فرهنگی–هنری** در سطح بین‌المللی ایفا کند. این امر علاوه بر تقویت دیپلماسی فرهنگی، زمینه‌ساز توسعه گردشگری فرهنگی و هنری و ایجاد ارزش افزوده اقتصادی از طریق صنایع خلاق خواهد بود و می‌تواند به **شکوفایی اقتصادی مناطق مختلف کشور**، به‌ویژه در حوزه‌های محلی و قومی، کمک کند.

آکادمی ملی پژوهش، آموزش، بازآفرینی و توسعه هنرهای اجرایی ایران— NARIPA در پاسخ به این ضرورت شکل خواهد گرفت تا بستری نظام‌مند برای احیا، توسعه و ارتقای هنرهای اقوام ایران فراهم کند و آن‌ها را از سطح میراث فراموش‌شده به جایگاه یک نظام زنده، پویا و قابل عرضه در سطح ملی و بین‌المللی ارتقا دهد.

در این آکادمی ملی، تنها به هنرهای فولکلوریک ایران‌زمین پرداخته نمی‌شود، بلکه هنرهای مدرن از جمله گونه‌های مختلف رقص متعلق به سایر قاره‌ها، به‌ویژه اروپا و آمریکا، نظیر **باله، سالسا، تانگو، مامبو، زومبا** و دیگر سبک‌های معاصر و **جوان‌پسند** نیز مورد توجه قرار می‌گیرد. در حوزه موسیقی نیز رویکردی مشابه دنبال می‌شود و گونه‌هایی از موسیقی‌های قدیمی‌تر مانند **بلوز، سول بلوز** و سبک‌های نسبتن جدیدتر همچون **راک، هارد راک و هوی متال** نیز در چارچوب فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی آکادمی بررسی و آموزش داده خواهند شد. این رویکرد با هدف آمادگی برای حضور در رقابت‌های بین‌المللی و مواجهه حرفه‌ای با جریان‌های متنوع هنری جهان اتخاذ می‌شود و مستلزم تربیت نیروی انسانی متخصص و جوان در این حوزه‌ها است.

پیامد همه آنچه گفته شد، گسترش **صنعت گردشگری و جذب گردشگران فرهنگی**، پویایی اقتصاد کشور، و ارتقای تصویر ایران آینده در افکار عمومی جهان؛ از **کشوری منزوی به سرزمینی فرهنگی**، هنری، متمدن و برخوردار از ظرفیت‌های گسترده برای همکاری، گفت‌وگوی فرهنگی و تعامل سازنده با جامعه جهانی خواهد بود.

نکته قابل توجه آنکه، در فرآیند بازسازی و توسعه پایدار یک جامعه، بازآفرینی و ترمیم فرهنگی از بنیادی‌ترین مؤلفه‌ها به شمار می‌آید؛ زیرا بازسازی فرهنگ، زمینه‌ساز بازسازی سایر ابعاد اجتماعی، آموزشی و اقتصادی خواهد بود. از این‌رو، **NARIPA** تنها در پی احیا و بازسازی هنرهای فولکلوریک ایران نیست، بلکه می‌کوشد فرهنگ اجرای این هنرها را نیز در چارچوب ارزش‌های جامعه‌ای آزاد، برابر و دموکراتیک بازآفرینی کند. بر این اساس، حضور و همکاری زنان و مردان در تمامی عرصه‌های پژوهش، آموزش، آفرینش و اجرای هنری، و نیز مشارکت برابر همه اقوام ایران، **بدون هیچ‌گونه تبعیض یا برتری**، از اصول بنیادین این آکادمی به شمار می‌آید. هدف از این رویکرد، بازآفرینی هنرهای ایرانی در چارچوب جامعه‌ای آزاد و مردم‌سالار است، بی‌آنکه به اصالت تاریخی و فرهنگی این میراث آسیبی وارد شود.

در اینجا لازم است به نکته‌ای بنیادین اشاره شود. در تمامی مقالات و طرح‌های این مجموعه، هرگاه از **«ایران آینده»** سخن گفته می‌شود، منظور ایرانی است که دست‌کم دارای ویژگی‌های زیر باشد:

- دموکراتیک و مبتنی بر حاکمیت قانون؛
- متعهد به آزادی‌های فردی و برابری حقوق زنان و مردان؛
- دارای مشارکت برابر همه اقوام و فرهنگ‌های ایران؛
- آزادی کامل عقیدتی و سیاسی؛
- متکی بر توسعه فرهنگی، علمی و هنری؛
- و خواهان تعامل و همکاری سازنده با جامعه جهانی.

چشم‌انداز پروژه

در فردای ایران و در افق ده‌ساله پس از تأسیس **آکادمی ملی پژوهش، آموزش، بازآفرینی و توسعه هنرهای اجرایی ایران— NARIPA**، این نهاد به‌عنوان یکی از معتبرترین مراکز علمی، پژوهشی و آموزشی هنرهای اجرایی جهان، با تمرکز بر میراث فولکلوریک ایران شناخته خواهد شد؛ نهادی که با تکیه بر پژوهش‌های علمی، دانش بومی، نوآوری هنری و مشارکت گسترده هنرمندان سراسر کشور، نقش محوری در احیای میراث فرهنگی ایران و توسعه جایگاه بین‌المللی آن ایفا می‌کند.

در ایران دموکراتیک آینده، هنرهای فولکلوریک نه به‌عنوان یادگارهایی متعلق به گذشته، بلکه به‌عنوان بخش زنده، پویا و اثرگذار فرهنگ ملی شناخته خواهند شد. موسیقی، آواز و رقص‌های آیینی و محلی اقوام ایران، پس از مستندسازی، بازآفرینی و استانداردسازی، در نظام آموزشی، جشنواره‌های فرهنگی، اجراهای حرفه‌ای و رویدادهای بین‌المللی حضوری فعال خواهند داشت و به یکی از مهم‌ترین ابزارهای معرفی **هویت فرهنگی ایران** در جهان تبدیل خواهند شد.

در این چشم‌انداز، تمامی زنان و مردان اقوام ایران، بدون **هیچ‌گونه تبعیض یا برتری‌جویی فرهنگی**، در فرآیند پژوهش، آموزش، تولید و اجرای آثار هنری مشارکت خواهند داشت و تنوع فرهنگی ایران به‌عنوان **سرمایه‌ای ملی و عامل انسجام اجتماعی** مورد پاس‌داشت و تقویت قرار خواهد گرفت.

در ایران دموکراتیک آینده، زنان و مردان هنرمند از فرصت‌های برابر برای حضور در تمامی عرصه‌های هنر برخوردار خواهند بود. آنان در کنار یکدیگر در گروه‌های موسیقی، ارکسترها، گروه‌های کر، اجراهای آوازی، دوئت‌های خوانندگی، گروه‌های رقص، تولیدات هنری، فعالیت‌های پژوهشی، مدیریت هنری و تمامی رویدادهای ملی و بین‌المللی مشارکت خواهند کرد. این هم‌افزایی، نه‌تنها بازتابی از برابری شهروندی، بلکه یکی از ارکان ارتقای کیفیت و پویایی هنر ایران خواهد بود.

NARIPA در افق این چشم‌انداز، به مرجع ملی پژوهش، آموزش و استانداردسازی هنرهای فولکلوریک ایران و یکی از معتبرترین آکادمی‌های جهان در این حوزه تبدیل خواهد شد. این آکادمی با بهره‌گیری از فناوری‌های نوین، همکاری با دانشگاه‌ها، مراکز پژوهشی، نهادهای فرهنگی و هنری جهان، و ایجاد شبکه‌ای گسترده از پژوهشگران و هنرمندان، به تولید دانش، تربیت نیروی انسانی متخصص و توسعه نوآوری در هنرهای فولکلوریک خواهد پرداخت.

در کنار پاس‌داشت از میراث هنری ایران، این آکادمی زمینه آموزش و تعامل حرفه‌ای با هنرهای موسیقیایی و نمایشی جهان را نیز فراهم خواهد ساخت تا هنرمندان ایرانی بتوانند با شناخت استانداردهای بین‌المللی، در عرصه‌های جهانی حضوری فعال، رقابتی و اثرگذار داشته باشند. بدین‌ترتیب، اصالت فرهنگی و نوآوری هنری به‌عنوان **دو اصل مکمل**، مسیر توسعه هنر ایران را ترسیم خواهند کرد.

در این افق، **NARIPA** برگزارکننده مهم‌ترین جشنواره‌ها، مسابقات و رقابت‌های ملی و بین‌المللی در حوزه موسیقی، آواز و رقص خواهد بود و بستری برای کشف استعدادها، ارتقای استانداردهای حرفه‌ای، تبادل فرهنگی و گسترش همکاری‌های هنری میان ایران و سایر کشورها فراهم خواهد ساخت.

در نهایت، چشم‌انداز این پروژه آن است که هنر به یکی از ارکان اصلی **بازسازی فرهنگی ایران** دموکراتیک، توسعه سرمایه اجتماعی، تقویت همبستگی ملی، گسترش دیپلماسی فرهنگی، رونق گردشگری فرهنگی و رشد اقتصاد خلاق تبدیل شود و ایران، در پرتو غنای تمدنی و تنوع فرهنگی خود، به‌عنوان یکی از مهم‌ترین کانون‌های فرهنگ، هنر و خلاقیت در جهان شناخته شود.

حوزه‌های راهبردی فعالیت آکادمی

تحقق چشم‌انداز آکادمی، نیازمند برنامه‌ریزی و اجرای مرحله‌به‌مرحله در چند حوزهٔ راهبردی است. این حوزه‌ها، از ایجاد ساختار حقوقی و سازمانی آکادمی آغاز می‌شوند و سپس با جذب سرمایه انسانی، پژوهش، آموزش، بازآفرینی، آفرینش، اجرا، هماوردی‌های هنری و گسترش همکاری‌های ملی و جهانی ادامه می‌یابند. مجموعه این مراحل، چارچوبی یکپارچه برای شکل‌گیری و توسعه نظام ملی هنرهای موسیقی، آواز و رقص ایران فراهم می‌آورد.

تاسیس آکادمی NARIPA

بخش اول: ایجاد زیرساخت‌های آکادمی

۱ ـ تشکیل گروه اجرای طرح تاسیس

دولت دموکراتیک آینده، برای حمایت از پروژه‌های راهبردی شکوفایی ایران، از جمله پروژه‌های فرهنگی، هنری، علمی، گردشگری و زیست‌محیطی، گروهی تخصصی تشکیل خواهد داد. وظیفه این گروه، بررسی طرح‌ها و ارائه تسهیلات دولتی ـ از جمله واگذاری بلندمدت زمین، زیرساخت‌ها و سایر حمایت‌های قانونی ـ به پروژه‌هایی است که از نظر فنی، اقتصادی و فرهنگی واجد شرایط تشخیص داده شوند.

۲- یافتن سرمایه گذار اولیه

گروه ارزیابی واگذاری تسهیلات دولتی، از طریق وب‌سایت رسمی، شبکه‌های اجتماعی، رادیو و تلویزیون سراسری و استانی و دیگر رسانه‌های عمومی، همه امکانات و تسهیلاتی را که دولت برای پروژه‌های شکوفایی ایران در نظر گرفته است، به اطلاع سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی می‌رساند. این اطلاع‌رسانی شامل پروژه‌هایی مانند بیابان‌زدایی، بازآفرینی هنری، گردشگری فرهنگی و دیگر طرح‌های راهبردی خواهد بود.

در این مرحله، شرایط واگذاری زمین، مشوق‌های دولتی، شیوه همکاری با دولت و سایر امکانات لازم برای اجرای پروژه‌ها به‌طور شفاف اعلام می‌شود تا سرمایه‌گذاران بتوانند بر اساس آن تصمیم‌گیری کنند.

پس از انتخاب سرمایه‌گذار یا سرمایه‌گذاران، آنان در گام نخست، یک گروه تخصصی متشکل از مدیر پروژه، کارشناسان حقوقی، برنامه‌ریزان، متخصصان مالی، معماران، پژوهشگران هنرهای اجرایی و مشاوران تخصصی تشکیل می‌دهند تا مسئولیت برنامه‌ریزی، هماهنگی و هدایت مراحل تأسیس آکادمی را بر عهده بگیرد.

در ادامه، نماینده دولت، به‌عنوان عضو ناظر، طرح اجرایی و توانمندی سرمایه‌گذار را بررسی و ارزیابی می‌کند تا مشخص شود پروژه شرایط لازم برای بهره‌مندی از زمین و سایر تسهیلات دولتی را داراست یا خیر.

۳- دریافت مجوزهای پایه دولتی و منطقه‌ای

پس از تأیید صلاحیت سرمایه‌گذار و انطباق پروژه با ضوابط واگذاری تسهیلات دولتی، اسناد مربوط به واگذاری زمین و سایر حمایت‌های مصوب، توسط نماینده دولت و نمایندگان حقوقی سرمایه‌گذار امضا و ثبت می‌شود. با پایان این مرحله، مأموریت گروه ارزیابی واگذاری تسهیلات دولتی به پایان رسیده و پرونده پروژه به گروه تخصصی پشتیبانی اجرای پروژه منتقل می‌شود.

این گروه، مسئول هماهنگی میان سرمایه‌گذار، دستگاه‌های اجرایی و نهادهای ذی‌ربط خواهد بود و تا آغاز عملیات اجرایی، سرمایه‌گذار را در همه مراحل همراهی خواهد کرد. همزمان با تأمین منابع مالی از سوی سرمایه‌گذار، این گروه، با همکاری نهادهای ملی، استانی و محلی، مجوزهای حقوقی، اداری، شهرسازی، زیست‌محیطی و سایر مجوزهای لازم را دریافت می‌کند تا اجرای پروژه بر پایه ضوابط قانونی و با پشتوانه رسمی آغاز شود.

۴ ـ تعیین محل مناسب برای ایجاد زیرساخت

- اگر هدف، بازسازی و شکوفایی ایران باشد، **باید در ایجاد هر نوع پروژه از مرکزگرایی امتناع ورزید و از شهرهای بزرگ فاصله گرفت.**
- انتخاب محل استقرار آکادمی تنها یک تصمیم عمرانی نیست، بلکه بخشی از راهبرد **توسعه متوازن، تمرکززدایی و ایجاد کانون‌های جدید فرهنگی در ایران آینده** به شمار می‌آید.
- محل استقرار آکادمی باید دارای ویژگی‌های زیر باشد:
    - در مناطق حاشیه ای کویر قرار داشته باشد زیرا:
        - دولت ملی و دموکراتیک آینده ایران، معمولن زمین کویری را برای چنین پروژه هایی، برای دراز مدت، یعنی سی، شصت و یا صد سال رایگان در اختیار سرمایه گذاران پروژه های کویری قرار خواهد داد.
        - با اجرایی شدن هر پروژه کویری از تمرکز بیشتر جمعیت در کلان‌شهرها کاسته خواهد شد. این خود پیامدهای مثبت زیست محیطی زیادی را دربر خواهد داشت.

- زمینه‌ساز شکل‌گیری پروژه‌های کوچک‌تر، اما مکمل خواهد شد؛ مانند هتل‌ها، اقامتگاه‌ها، فروشگاه‌ها، مدارس و دیگر خدمات مورد نیاز.
- رونق اقتصاد منطقه و افزایش گردش مالی کشور، به دلیل رفت و آمد به منطقه ای که در آن چنین پروژه های مهم کشوری ایجاد شده اند را در پی خواهد داشت.

  - در صورتی که پروژه های پیشنهادی ما در پژوهشکده اندیشه آنلاین آلمان به انجام رسیده باشند، برای این منظور چند امکان وجود دارد:
    - در مجاورت «**اکوسیستم سینمایی مکران**».
    - در مجاورت «**مرکز هوانوردی و تفریحات هوایی کویر ایران**».

    در این دو حالت، پروژه از زیرساخت‌های موجود بهره‌مند شده و احتمال موفقیت آن به‌طور چشمگیری افزایش خواهد یافت.
  - در صورتی که هنوز پروژه های پیشنهادی ما و یا مشابه آن، عملیاتی نشده باشند، یکی از مناسب ترین مناطق، می تواند روستاهای اطراف یزد باشد.

    یزد به عنوان «**پایتخت کویری ایران**» شناخته می‌شود و روستاهای آن مانند، خرانق، هادر، چک‌چک، ابرکوه، مزارع، تفت و مناطق اطراف اردکان و میبد مستقیمن در لبه کویر قرار داشته پتانسیل زیادی برای پروژه مورد نظر ما دارند. از مهم‌ترین مزیت‌های این منطقه عبارت‌اند از:
    - ارتباط مابین دهات نامبرده شده با یکدیگر و با شهر یزد برقرار است
    - یزد دارای یک فرودگاه مستقل است
    - دسترسی مناسب به شبکه راه‌های اصلی کشور
    - امکان توسعه مجموعه در زمین‌های پیرامونی در دهه‌های آینده

۵- تخمین و مهندسی زیرساخت

مساحت زمین مورد نیاز، به‌طور تقریبی **۲۰۰ هکتار** در نظر گرفته می‌شود تا در بلندمدت، پاسخگوی نیازهای آموزشی، پژوهشی، اجرایی، اقامتی، جشنواره‌ها، کنسرت‌ها و رقابت‌های هنری ملی و بین‌المللی باشد و همچنین امکان توسعه مجموعه در دهه‌های آینده را فراهم سازد.

طراحی زیرساخت آکادمی بر پایه سه اصل **توسعه‌پذیری، طراحیِ قابل گسترش و چندمنظوره بودن فضاها** انجام خواهد شد؛ به‌گونه‌ای که بتوان متناسب با رشد فعالیت‌های آکادمی، ساختمان‌ها، سالن‌ها و تأسیسات جدید را در آینده، بدون ایجاد اختلال در ساختار اصلی و فعالیت‌های جاری مجموعه، به آن افزود.

۶- طراحی ساختمان‌ها و فضاهای آکادمی

«با توجه به شرایط اقلیمی منطقه، زیرساخت‌های آکادمی باید به‌گونه‌ای طراحی شوند که امکان برگزاری فعالیت‌ها، هم در فضاهای سرپوشیده و هم در فضاهای روباز را، متناسب با فصل و ساعت شبانه‌روز، فراهم کنند.»

- سالن اصلی و مرکزی سرپوشیده با دو ماهیت:
  - به منظور تمرین گروه های هنری
- به منظور برگزاری جشنواره ها و رقابت های هنری ملی و جهانی به‌ویژه در ساعات روز و در فصل‌های گرم سال.
- این سالن باید حدود ۱۰۰,۰۰۰ متر مربع باشد. یعنی ۱۰ هکتار شامل:
  - سِن سرپوشیده اجرا
  - اتاق‌های تمرین

- رختکن‌ها
- خوابگاه هنرمندان
- انبار سازها
- انبار پوشاک محلی و قومی
- سالن‌های آمفی‌تئاتر
- سالن‌های سخنرانی
- بخش‌های اداری
- رستوران و خدمات
- حمام ها و سرویس های بهداشتی

- مساحت باقی مانده شامل موارد زیر می شود:
  - باغ وسیع به همراه استخر باشکوه تزئینی با سِن قابل جابه‌جایی و تفکیک به اجزا، به منظور اجرای جشنواره های محلی و یا استانی و حتی کشوری، اما در ابعاد کوچکتر که می توان در هنگام شب اجرا نمود.
  - ساختمان مجزای موزه و نمایشگاه دائمی هنرهای فولکلوریک ایران شامل مکان های نمایشی زیر:
    - سازهای بومی ایران
    - لباس‌های محلی و اقوام ایران
    - تصاویر و معرفی اسطوره‌های موسیقی، آواز و رقص ایران
    - نمونه‌هایی از اسناد، آرشیوهای صوتی و آرشیوهای صوتی ـ تصویری گردآوری‌شده درباره فرهنگ، هنر و تمدن ایران
    - تصاویر، لوح‌های یادبود و مستندات مربوط به برگزیدگان جشنواره‌ها و رقابت‌های هنری
    - نسخه‌هایی از دیپلم‌ها، گواهی‌نامه‌ها، پوسترها و اسناد تاریخی رویدادهای هنری
    - آثار برگزیده جشنواره‌ها
    - تندیس‌های برنزی، سنگی و چوبی از اسطوره‌های هنری و تمدنی ایران‌زمین
    - بهره‌گیری از فناوری‌های نوین دیداری، شنیداری و تعاملی برای معرفی تاریخ، پیشینه، شیوه اجرا و جایگاه فرهنگی هر یک از هنرهای ایران،
  - مرکز رسانه و تولیدات دیجیتال
  - ساختمان مستقل مرکزی برای انتشارات، چاپ، طراحی گرافیک، تولید محتوای چندرسانه‌ای و تهیه کتاب‌ها، کاتالوگ‌ها، پوسترها، بنرها و دیگر اقلام تبلیغاتی آکادمی
  - انبارهای وسیع برای مراقبت از ماشین های چمن زنی، وسائل نجاری، تجهیزات نور و صدا، قطعات سِن و هر چیز دیگر که باید در خارج از باغ و سالن اصلی نگهداری شوند. این انبارها در پشت ساختمان اصلی قرار می گیرد که در معرض دید نباشد.
  - کارگاه وسیع طراحی و ساخت لباس‌های محلی، دکورهای نمایشی و تجهیزات صحنه
  - درمانگاه و مرکز پزشکی اورژانس
  - ساختمان مستقل مرکز رسانه و تولیدات دیداری ـ شنیداری شامل استودیوهای ضبط موسیقی، تصویربرداری، تدوین، آرشیو دیجیتال و پخش اینترنتی برنامه‌ها
  - فضاهای پیرامونی برای بازارچه صنایع‌دستی، غذاهای محلی و نمایشگاه‌های فرهنگی

- پارکینگ مخصوص عوامل آکادمی
- پارکینگ های عمومی که در هنگام اجرای جشنواره ها مورد استفاده عموم قرار می گیرند
- محل دخایر آب شیرین که در کنار انبارها قرار داده خواهند شد.

در اینجا توجه به یک نکته از اهمیت زیادی برخوردار است. اگر پروژه چهارم ما در پژوهشکده اندیشه آنلاین آلمان «**پروژه انتقال آب از خلیج پارس در امتداد حاشیه کویر مرکزی**» به انجام رسیده باشد که برای توسعه پایدار مناطق کویری اهمیت بنیادین دارد، مشکل کمبود آب وجود نخواهد داشت و فقط لازم است در مواقع برگزاری جشنواره و یا کنسرت ها، چند مخزن چندهزار متر مکعبی آب شیرین ذخیره وجود داشته باشد. در غیر اینصورت وجود همین مقدار آب ذخیره به علاوه چند دستگاه آب شیرین کن ضروری خواهد بود.

- میدان پرواز و فرود یک یا چند فروند هلیکوپتر برای جابجایی مهمانان وی آی پی—VIP و موارد اضطراری، در انتهایی محوطه باز آکادمی.

- خود سِن باید دارای ۴۰ متر عرض و ۲۰ متر عمق و ۲ متر ارتفاع از زمین باشد. سازه اصلی سِن از فولاد مقاوم ساخته شده و کف آن از چوب چندلایه حرفه‌ای با پوشش ضدلغزش، مقاوم در برابر آتش، رطوبت و سایش طراحی شود تا برای اجرای انواع رقص، موسیقی و دیگر برنامه‌های هنری مناسب باشد.
- تجهیزات اصلی مربوط به سن:
  - **مشخصات سازه‌ای و ایمنی سِن**
    - سازه فلزی/آلومینیومی سنگین— باربر با استاندارد ایمنی بین‌المللی
    - کف سن ضدلغزش، مقاوم در برابر آب و آتش— معمولن plywood marine + پوشش
    - نرده ایمنی در کناره‌ها
    - رمپ و پله‌های متعدد— حداقل ۴–۶ نقطه دسترسی
    - سیستم ضدزلزله و بادگیر— به‌خصوص در مناطق کویری
  - **سیستم‌های فنی اصلی**
    - **صوت** Line Array :قدرتمند در دو طرف + ساب‌ووفرهای کف سن + مانیتورهای این‌ایر
    - **نور** : حداقل ۱۰۰–۱۵۰ دستگاه Moving Head + Floodlight
    - **تصویر** : یک صفحه‌نمایش مرکزی **LED Wall** در پشت سن— برای مثال ۱۲×۶ متر یا بزرگ‌تر، به‌منظور نمایش جلوه‌های بصری و پس‌زمینه اجرا، به همراه سه صفحه‌نمایش بزرگ **LED** در دو طرف و بالای سن برای پخش زنده برنامه و مشاهده بهتر اجرا توسط تماشاگران.
    - **افکت** : ماشین دود/مه سنگین، لیزر، Pyrotechnics، کف LED
  - **فضای پشت صحنه**
    - حداقل ۱۵–۲۰ متر عمق اضافی پشت سن— جمعن ۳۵–۴۰ متر عمق کل
    - اتاق رختکن— حداقل ۸–۱۰ اتاق مجهز
    - اتاق کنترل مرکزی— Sound + Light + Video
    - فضای بارگذاری تجهیزات— تراک
    - اتاق استراحت و کترینگ هنرمندان
  - **تأسیسات**
    - برق سه‌فاز قوی حداقل ۵۰۰–۸۰۰ کیلووات + ژنراتور پشتیبان

- سیستم کابل‌کشی زیرزمینی یا فیبر نوری
- سیستم تهویه/سرمایش برای زیر سِن— در مناطق گرم مانند یزد
- دوربین مداربسته و سیستم اعلام حریق

۷ ـ اطلاع‌رسانی سراسری برای آغاز پروژه NARIFA

- متن احتمالی آگهی:

«**آغاز به کار پروژه ملی NARIPA :**

پروژه ملی «**آکادمی هنرهای فولکلوریک ایران—NARIPA** » با هدف بازآفرینی، آموزش و گسترش هنرهای اجرایی ایران، ارتقای جایگاه فرهنگی کشور در عرصه‌های جهانی و مشارکت در پروسه شکوفایی ایران، آغاز به کار می‌کند.

اهداف این پروژه عبارت‌اند از:

- پژوهش، بازآفرینی و ثبت یکپارچه هنرهای فولکلوریک، مردمی و آیینیِ موسیقی، آواز و رقص ایران.
- آموزش نسلی نوین از هنرمندان ایران.
- گسترش تدریجی آموزش هنرهای برجسته جهان، متناسب با امکانات آکادمی و بهره‌گیری از استادان متخصص.
- ایجاد فرصت برابر برای حضور زنان و مردان در همه گروه‌های هنری.
- فراهم ساختن زمینه حضور برابر همه اقوام ایران.
- شناسایی و پشتیبانی از استعدادهای هنری.
- برگزاری هماوردی‌های ملی، آماده‌سازی گروه‌های هنری برای رقابت‌های جهانی و میزبانی رویدادهای موسیقیایی بین‌المللی.
- قرار دادن ایران در جایگاه شایسته خود در هنرهای اجرایی جهان.
- ایجاد جهش و دگرگونی در دیدگاه جهانی نسبت به ایران از یک کشور متخاصم و تندروی مذهبی به کشوری مترقی و هماهنگ و همصدا با کشورهای آزاد و دموکراتیک جهان.

از همه هنرمندان، پژوهشگران، استادان، سرمایه‌گذاران، نهادهای فرهنگی و همه علاقه‌مندان به آینده فرهنگ ایران دعوت می‌شود تا در شکل‌گیری این پروژه ملی مشارکت نمایند.

اطلاعات تکمیلی، شیوه‌های همکاری و برنامه زمان‌بندی اجرای پروژه از طریق رسانه‌های رسمی آکادمی NARIFA منتشر خواهد شد.»

- اطلاع‌رسانی پروژه از مسیرهای زیر انجام می‌شود:
  - محتوا و ابزارهای اطلاع‌رسانی
    - اعلامیه رسمی پروژه
    - متن یک دقیقه‌ای برای گویندگان رادیو
    - ویدئوهای تبلیغاتی کوتاه— ۶۰ تا ۹۰ ثانیه
    - پوسترها و پیام‌های کوتاه تبلیغاتی
    - میزگردها و گفت‌وگوهای رادیویی و تلویزیونی با حضور مدیران پروژه
    - برنامه‌های پرسش و پاسخ زنده یا ضبط‌شده برای پاسخ‌گویی به پرسش‌های مردم و هنرمندان
    - استفاده حرفه‌ای از وب سایت رسمی آکادمی

- به‌کارگیری حرفه‌ای شبکه‌های اجتماعی رسمی آکادمی
- انتشار خبرنامه الکترونیکی— Newsletter دوره‌ای برای اطلاع‌رسانی پیشرفت پروژه و برنامه‌های آکادمی

o رسانه‌های عمومی انتشار

- رادیو و تلویزیون ملی
- شبکه‌های رادیویی و تلویزیونی استانی
- خبرگزاری‌ها و روزنامه‌ها

بخش دوم: ساختار و سازمان آکادمی

الف) بنیان حقوقی و راهبردی

۱- شخصیت حقوقی آکادمی

پس از تأیید طرح توسط مراجع ذی‌صلاح و انتخاب سرمایه‌گذار، **آکادمی NARIPA** مطابق قوانین کشور به‌عنوان یک نهاد مستقل، غیرسیاسی، غیرمذهبی، غیرانتفاعی و تنها **فرهنگی ـ هنری** به ثبت خواهد رسید و از **شخصیت حقوقی مستقل** برخوردار خواهد شد. این آکادمی با هدف **پژوهش، آموزش، بازآفرینی، توسعه و گسترش هنرهای اجرایی ایران و تعامل علمی و فرهنگی با جهان** فعالیت خواهد کرد.

۲- اهداف، چشم‌انداز و اصول بنیادین آکادمی

آکادمی **NARIPA** با هدف تبدیل شدن به **مرجع ملی پژوهش، آموزش، بازآفرینی، تولید، استانداردسازی و گسترش هنرهای اجرایی** ایران تأسیس می‌شود. این آکادمی در چشم‌اندازی بلندمدت، می‌کوشد ایران را به یکی از مهم‌ترین **مراکز هنرهای اجرایی در خاورمیانه و سپس در سطح جهان** تبدیل کند.

اصول بنیادین **آکادمی** بر حفظ **هویت فرهنگی ایران،** به رسیمت شناختن **حقوق بانوان** و **تنوع قومی و زبانی،** برابری فرصت‌ها، شایسته‌سالاری، آزادی خلاقیت هنری، بهره‌گیری از دانش روز و گسترش همکاری‌های علمی و فرهنگی با جهان استوار خواهد بود.

۳- ساختار حقوقی، شیوه اداره و منابع مالی

آکادمی بر پایه اصول شفافیت، پاسخگویی، مدیریت حرفه‌ای و استقلال مالی اداره خواهد شد. منابع مالی آن می‌تواند از طریق سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، حمایت‌های قانونی دولت، وقف، کمک‌های مردمی، درآمدهای آموزشی، پژوهشی، انتشاراتی، جشنواره‌ها، اجراهای هنری، گردشگری فرهنگی، فعالیت‌های اقتصادی مرتبط و دیگر منابع مشروع و قانونی تأمین شود.

ب) مدیریت و اداره آکادمی

۴- هیئت امناء

هیئت امناء عالی‌ترین مرجع سیاست‌گذاری، نظارت و پشتیبانی آکادمی خواهد بود. نخستین هیئت امناء، همزمان با تأسیس آکادمی، توسط **مؤسسان آن** از میان شخصیت‌های برجسته علمی، فرهنگی، هنری، حقوقی و اقتصادی انتخاب می‌شود. پس از آن، انتخاب،

جایگزینی و تمدید عضویت اعضای جدید، بر اساس ضوابط اساسنامه و با رأی اکثریت اعضای هیئت امناء انجام خواهد شد تا استقلال، ثبات و تداوم مدیریت آکادمی حفظ شود.

هیئت امناء مسئول تصویب سیاست‌های کلان و، بر پایه آن، تدوین استانداردها، دستورالعمل‌ها و آیین‌نامه‌های اجرایی (پروتکل ها) آکادمی خواهد بود. همچنین تصویب برنامه‌های توسعه، بودجه‌های راهبردی، نظارت بر عملکرد مدیریت و پاسداشت از اهداف، مأموریت‌ها و ارزش‌های بنیادین **NARIPA** نیز از وظایف اصلی این هیئت به شمار می‌رود.

هیئت امناء، با تشکیل کارگروه‌های تخصصی، بر اجرای کامل استانداردها و دستورالعمل‌های اجرایی (پروتکل ها) در همه بخش‌های آکادمی نظارت خواهد کرد. رعایت این استانداردها برای همه افراد، از مدیریت عالی تا کارکنان خدماتی و مسئولان نظافت، الزامی است؛ زیرا اگر این ضوابط به‌درستی اجرا نشوند، نظم، دقت، مسئولیت‌پذیری و کیفیت کار به‌تدریج تضعیف شده و زمینه برای هرج‌ومرج اداری، پارتی‌بازی، سوءمدیریت و کاهش بهره‌وری فراهم خواهد شد؛ امری که در نهایت می‌تواند موفقیت پروژه را با خطر جدی روبه‌رو سازد.

از آنجا که شرایط اجرایی، فناوری‌ها و نیازهای سازمان به‌مرور زمان تغییر می‌کنند، این استانداردها و دستورالعمل‌ها، اسناد زنده مدیریتی محسوب می‌شوند و باید دست‌کم هر شش ماه یک‌بار مورد بازبینی، اصلاح و به‌روزرسانی قرار گیرند تا همواره با شرایط واقعی و تجربیات اجرایی آکادمی هماهنگ باقی بمانند.

بر اساس دستورالعمل‌های مدیریتی آکادمی، اعضای هیئت امناء، مدیریت، مدیران بخش‌ها و همه کارکنان، در هر سطح سازمانی، موظف خواهند بود فعالیت‌های خود را به‌صورت مستمر مستندسازی و گزارش کنند. این اصل، مدیریت آکادمی را نیز در بر می‌گیرد. چنانچه مدیر آکادمی، سرمایه‌گذار اصلی پروژه باشد، شیوه گزارش‌دهی و ارزیابی عملکرد وی مطابق ضوابط اساسنامه و آیین‌نامه‌های داخلی آکادمی تعیین خواهد شد. این نظام گزارش‌دهی، یکی از ابزارهای اصلی ارزیابی عملکرد، ارتقای کیفیت مدیریت و ایجاد شفافیت سازمانی خواهد بود. در این چارچوب:

۱- در پایان هر روز کاری، فعالیت‌های انجام‌شده در فهرست وظایف روزانه ثبت و تأیید می‌شوند.
۲- در پایان هر هفته، گزارش عملکرد هفتگی، تهیه و به مقام مافوق یا واحد ارزیابی مربوطه ارائه می‌شود.
۳- در پایان هر ماه، گزارش جامع عملکرد ماهانه، تنظیم و ثبت خواهد شد.
۴- گزارش سالانه، مهم‌ترین سند ارزیابی عملکرد هر فرد محسوب می‌شود. این گزارش، جمع‌بندی فعالیت‌های انجام‌شده در طول یک سال را نشان می‌دهد و مبنای تصمیم‌گیری درباره ارتقای شغلی، افزایش مسئولیت، اعطای پاداش، افتخارنامه، افزایش حقوق و بهره‌مندی از سایر امتیازات حرفه‌ای خواهد بود.

۵- شورای عالی علمی و هنری

شورای عالی علمی و هنری، مرجع تخصصی تصمیم‌گیری در امور پژوهشی، آموزشی و هنری آکادمی است. این شورا از میان استادان، پژوهشگران، هنرمندان و دیگر متخصصانی که با آکادمی همکاری دارند تشکیل می‌شود و وظیفه تدوین، بازنگری و هدایت استانداردهای علمی و هنری، برنامه‌های آموزشی، شیوه‌های پژوهش، بازآفرینی آثار، برگزاری جشنواره‌ها، هماوردی‌ها و دیگر فعالیت‌های تخصصی آکادمی را بر عهده خواهد داشت.

نخستین دوره شورای عالی علمی و هنری توسط **هیئت امناء** تشکیل می‌شود. پس از آن، ترکیب شورا **به‌صورت ادواری** و هر شش ماه یک‌بار بازنگری خواهد شد؛ به‌گونه‌ای که بخشی از اعضا جای خود را به اعضای جدید بدهند و از این طریق، زمینه بهره‌گیری از توان علمی، هنری و پژوهشی شمار بیشتری از استادان و متخصصان آکادمی فراهم شود. شیوه انتخاب، مدت عضویت و شرایط جایگزینی اعضا، بر اساس ضوابط اساسنامه و آیین‌نامه‌های داخلی آکادمی تعیین خواهد شد.

۶- ریاست آکادمی

رئیس آکادمی، عالی‌ترین مقام اجرایی مجموعه است و مسئولیت برنامه‌ریزی، مدیریت، هماهنگی و اجرای مصوبات هیئت امناء و شورای عالی علمی و هنری را بر عهده دارد. همچنین، وی نماینده رسمی آکادمی در تعامل با نهادهای ملی و بین‌المللی خواهد بود.

در مرحله تأسیس آکادمی، ریاست می‌تواند بر عهده یکی از سرمایه‌گذاران اصلی پروژه یا فردی باشد که از سوی آنان پیشنهاد می‌شود. انتصاب رئیس آکادمی، پس از بررسی صلاحیت‌های مدیریتی و حرفه‌ای، با تأیید هیئت امناء انجام خواهد شد. شرایط انتخاب، مدت مسئولیت، تمدید یا پایان مأموریت رئیس، بر اساس ضوابط اساسنامه و آیین‌نامه‌های داخلی آکادمی تعیین می‌شود.

۷- ساختار سازمانی و بخش‌های اجرایی

ساختار سازمانی آکادمی بر پایه اصل تخصص‌گرایی و مدیریت حرفه‌ای طراحی می‌شود و شامل معاونت‌ها، پژوهشکده‌ها، مراکز آموزشی، واحدهای اجرایی، اداری، مالی، فناوری، روابط عمومی، انتشارات، موزه، آرشیو و دیگر بخش‌های مورد نیاز خواهد بود. این ساختار به‌گونه‌ای تنظیم می‌شود که امکان توسعه تدریجی آکادمی و ایجاد واحدهای جدید در آینده نیز فراهم باشد.

پ) سرمایه انسانی و ظرفیت‌های تخصصی

۸- جذب و گزینش پژوهشگران، استادان و همکاران هنری

آکادمی **NARIPA** با بهره‌گیری از پژوهشگران، استادان، هنرمندان، آهنگسازان، نوازندگان، خوانندگان، طراحان حرکت‌های گروهی— کوریوگرافی، طراحان پوشاک، سازندگان سازهای بومی و دیگر متخصصان ایرانی و، در صورت نیاز، استادان و پژوهشگران بین‌المللی، سرمایه انسانی خود را بر پایه شایستگی علمی، تجربه حرفه‌ای و توانایی عملی شکل خواهد داد.

۹- تشکیل مرکز ملی اسناد، اطلاعات و آرشیو دیجیتال هنرهای اجرایی ایران و جهان

این مرکز به‌عنوان یکی از مهم‌ترین ظرفیت‌های علمی و پژوهشی آکادمی، وظیفه گردآوری، مستندسازی، طبقه‌بندی، نگهداری و دیجیتال‌سازی اسناد، آثار صوتی، تصویری، نت‌های موسیقی، تصاویر، فیلم‌ها، داده‌های پژوهشی و دیگر منابع مرتبط با هنرهای اجرایی ایران و جهان را بر عهده خواهد داشت. این مجموعه، به‌تدریج به یکی از جامع‌ترین مراکز مرجع پژوهشی و آرشیوی هنرهای اجرایی در خاورمیانه و، در چشم‌اندازی بلندمدت، در سطح جهان تبدیل خواهد شد.

۱۰- تشکیل ارکستر فیلارمونیک، گروه‌های نوازندگی و گروه‌های کُر آکادمی

آکادمی **NARIPA** به‌تدریج ارکستر فیلارمونیک، گروه‌های نوازندگی، گروه‌های کُر و دیگر گروه‌های تخصصی موسیقی را با بهره‌گیری از هنرمندان برگزیده کشور تشکیل خواهد داد. این گروه‌ها علاوه بر ایفای نقش آموزشی، مسئول اجرای آثار ملی، همراهی جشنواره‌ها، تولید آثار هنری و حضور در اجراها و رقابت‌های داخلی و بین‌المللی خواهند بود.

۱۱- تشکیل یک گروه الیت مرجع ملی

از میان هنرمندان بسیار کارآزموده و حرفه ای، یک **گروه نمونه و مرجع**، متشکل از زنان و مردان، تشکیل خواهد شد تا بر پایه نتایج پژوهش‌ها و استانداردهای هنری آکادمی، نمونه‌های فاخر، اصیل و حرفه‌ای هنرهای اجرایی **اقوام ایران** را بازآفرینی، اجرا و مستندسازی کنند، به هنرجویان آموزش بدهند و نتایج را به ثبت برسانند. این گروه مرجع ملی، بازوی آموزشی، پژوهشی و اجرایی آکادمی، و مسئول آماده‌سازی و پشتیبانی تخصصی گروه‌های اعزامی ایران به جشنواره‌ها و رقابت‌های ملی و جهانی خواهد بود.

پس از پایان هماوردی‌ها و رقابت‌های ملی، گروه‌های برگزیده، پیش از اعزام به جشنواره‌ها و رقابت‌های جهانی، برای یک دوره آماده‌سازی تخصصی در اختیار گروه الیت آکادمی قرار می‌گیرند. در این دوره، این گروه نمونه وظایف زیر را بر عهده خواهد داشت:

- ارزیابی سطح هنری گروه برگزیده و شناسایی نقاط قوت و ضعف آن.
- اصلاح و ارتقای کیفیت نوازندگی، خوانندگی و رقص.
- بازنگری و بهینه‌سازی طراحی حرکت‌های گروهی— کوریوگرافی.
- ایجاد هماهنگی بیشتر میان موسیقی، آواز، رقص و شیوه اجرای گروه.
- اصلاح یا تکمیل طراحی پوشاک، آرایه‌ها و هویت دیداری گروه.
- ارتقای نظم، انسجام و هماهنگی کلی اجرا بر اساس استانداردهای آکادمی.
- آموزش شیوه صحیح حضور بر روی صحنه، ورود و خروج، ارتباط با تماشاگران و داوران و رعایت الزامات رقابت‌های بین‌المللی.
- ثبت، مستندسازی و انتقال تجربه‌های به‌دست‌آمده برای بهبود مستمر استانداردهای آموزشی و اجرایی آکادمی.

این گروه، بالاترین مرجع عملی آکادمی در زمینه اجرای حرفه‌ای هنرهای اجرایی ایران خواهد بود و استانداردهای اجرایی آکادمی در عمل، بر پایه توانایی‌ها، تجربه‌ها و دستاوردهای آن تدوین، آزمایش و به‌روز خواهند شد. اعضای این گروه، بر اساس ارزیابی‌های حرفه‌ای و پیشنهاد شورای عالی علمی و هنری، با تأیید ریاست آکادمی انتخاب یا جایگزین خواهند شد.

هدف از این مرحله، آن است که گروه‌های برگزیده، پیش از حضور در رقابت‌های جهانی، به بالاترین سطح آمادگی فنی، هنری و اجرایی دست یابند و بتوانند به شایسته‌ترین شکل، نماینده فرهنگ و هنر ایران باشند.

یک مثال ملموس

اگر یک گروه رقص مازنی، پس از کسب رتبه نخست در هماوردی‌های ملی، به نمایندگی از ایران در یک رقابت جهانی شرکت کند، ممکن است در نخستین مرحله با یک گروه رقص پنجابی از هند روبه‌رو شود. در چنین رقابتی، تنها اصالت فرهنگی اثر کافی نیست؛ بلکه هماهنگی دقیق حرکت‌های گروهی، طراحی کوریوگرافی، موسیقی، خوانندگی، انتخاب مناسب پوشاک، نظم گروه و کیفیت کلی اجرا نیز در داوری نقش تعیین‌کننده دارد. ازاین‌رو، آماده‌سازی گروه‌های برگزیده بر پایه استانداردهای حرفه‌ای آکادمی، پیش‌نیاز حضور موفق و مدال‌آوری در رقابت‌های جهانی خواهد بود.

ت) حوزه‌های اصلی فعالیت آکادمی

۱۲- پژوهش، مستندسازی و آرشیو

این بخش، به پژوهش، مستندسازی، بازآفرینی، همسنج‌سازی، آموزش، تولید و گسترش هنرهای ایرانی می‌پردازد. دامنه آن، همه گونه‌های موسیقی، آواز و رقص ایران را، از هنرهای فولکلوریک و آیینی اقوام تا دیگر گونه‌های هنری ایرانی، در بر می‌گیرد.

هدف این بخش، گردآوری، نگهداشت، روزآمدسازی و گسترش این میراث فرهنگی، فراهم ساختن زمینه انتقال آن به نسل‌های آینده، ارتقای کیفیت آموزش و اجرا، و افزایش توان حضور هنرهای ایرانی در پهنه ملی و جهانی است. همه اقوام ایران، بدون هیچ‌گونه برتری یا امتیاز، در این فرایند از جایگاه برابر برخوردار خواهند بود.

۱-۱۲ پژوهش و مستندسازی

مقدمتن باید دانست، منظور از **هنرهای فولکلوریک**، هنرهای اجرایی برآمده از فرهنگ و زندگی مردم در مناطق گوناگون ایران است. این هنرها، موسیقی، آواز و رقص را در قالب یک اجرای واحد در بر می‌گیرند. برای نمونه، هنرهای کردی، گیلکی، بلوچی، آذری، خراسانی و مازندرانی—— مازنی، هر یک دارای ویژگی‌های موسیقیایی، آوازی و حرکتی ویژه‌ای هستند که در بستر فرهنگ همان قوم شکل گرفته‌اند.

در مقابل، **هنرهای آیینی** با اجرای آیین‌ها و مناسک مشخص پیوند دارند. برای نمونه، موسیقی آیین یارسان—— اهل حق در کردستان و کرمانشاه، نمونه‌ای از هنرهای وابسته به یک سنت عرفانی ریشه دار ویژه است.

در آکادمی **NARIPA** ، همه گونه‌های هنرهای فولکلوریک و آیینی، با همکاری هنرمندان و استادان بومی هر منطقه، به‌گونه‌ای نظام‌مند بررسی، ثبت و مستندسازی می‌شوند. این فرایند، در صورت وجود شواهد تاریخی کافی، بررسی و بازسازی خاستگاه و شیوه اجرای این هنرها در دوره پیش از فتح ایران به دست اعراب را نیز در بر می‌گیرد. اطلاعات مربوط به هر اثر، همراه با تصاویر، فایل‌های صوتی و تصویری و دیگر داده‌های مرتبط، در پایگاه‌های داده تخصصی ذخیره، طبقه‌بندی و نگهداری خواهد شد.

برای دستیابی به مستندات معتبر، لازم است از هنرمندان و استادان شناخته‌شده هر منطقه دعوت به همکاری شود و متناسب با تخصص و زمانی که صرف این کار می‌کنند، دستمزد مناسبی به آنان پرداخت گردد.

۱-۱-۱۲ نظام مرجع طبقه‌بندی هنرهای اجرایی در آکادمی NARIPA

به منظور پژوهش، آموزش، آفرینش و برگزاری رقابت‌های هنری، هنرهای اجرایی در آکادمی **NARIPA** در گروه‌های زیر طبقه‌بندی می‌شوند:

- هنرهای فولکلوریک ایران

تعریف:
هنرهای برآمده از فرهنگ، هویت و سنت‌های اقوام گوناگون ایران که موسیقی، آواز و رقص را در قالب یک اجرای واحد در بر می‌گیرند.

نمونه‌ها:
کردی، بلوچی، مازنی، گیلکی، آذری، لری، خراسانی و...

- هنرهای آیینی ایران

تعریف:
هنرهایی که با آیین‌ها، مناسک، باورهای مذهبی، عرفانی یا سنت‌های کهن ایران پیوند دارند.

نمونه‌ها:
موسیقی آیین یارسان، آیین‌های نمایشی و موسیقایی سنتی، آیین‌های نوروزی و مذهبی

- هنرهای مردمی ایران

تعریف:
هنرهای برآمده از زندگی اجتماعی مردم که به قوم یا آیین خاصی وابسته نیستند و بیشتر در جشن‌ها، آیین‌های شادی و مناسبت‌های عمومی اجرا می‌شوند.

نمونه‌ها:
باباکرم، موسیقی و رقص‌های عروسی، اجراهای شادی‌آفرین مردمی

- هنرهای کلاسیک ایران

تعریف:
هنرهای مبتنی بر سنت‌های حرفه‌ای، نظام‌های آموزشی و شیوه‌های اجرایی کلاسیک ایران.

نمونه‌ها:
موسیقی دستگاهی ایران، ارکسترهای کلاسیک ایرانی، گروه‌نوازی سنتی

- هنرهای کلاسیک جهان

تعریف:
هنرهای کلاسیک دارای نظام آموزشی، اجرایی و نظری شناخته‌شده در سطح بین‌المللی.

نمونه‌ها:
باله، موسیقی کلاسیک غربی، اپرا و دیگر گونه‌های مشابه

- هنرهای مردمی جهان

تعریف:
هنرهای فولکلوریک، قومی و اجتماعی سایر کشورها و ملت‌ها.

نمونه‌ها:
فلامنکو، رقص‌های ایرلندی، تانگو، سامبا، ماریاچی، رقص‌های آفریقایی و...

- هنرهای معاصر جهان

تعریف:
گونه‌های نوین موسیقی، آواز و رقص که در سده‌های اخیر شکل گرفته‌اند و در سطح جهانی رواج یافته‌اند.

نمونه‌ها:
جاز، بلوز، راک، هوی‌متال، موسیقی پاپ، هیپ‌هاپ، رقص معاصر و...

- هنرهای تلفیقی ایران و جهان

تعریف:
آثاری که بر پایه تعامل خلاقانه میان هنرهای اجرایی ایران و دیگر فرهنگ‌های جهان و با حفظ هویت هنری هر دو سوی این تعامل پدید می‌آیند.

نمونه‌ها:
اجراهای مشترک بین‌المللی، تولیدات مشترک NARIPA ، پروژه‌های تلفیقی موسیقی، آواز و رقص

۱۲-۲ پاس‌داشت زبان‌ها، گویش‌ها و میراث شفاهی ایران

در کنار ثبت موسیقی، آواز و رقص، ثبت و پاس‌داشت زبان‌ها، گویش‌ها، اشعار، روایت‌های شفاهی، اصطلاحات، ضرب‌المثل‌ها، آیین‌های گفتاری و دیگر عناصر فرهنگی مرتبط با هر هنر نیز از وظایف اصلی آکادمی خواهد بود. این بخش از میراث ناملموس، جزء جدایی‌ناپذیر هنرهای اجرایی ایران است و همزمان با مستندسازی آثار، گردآوری، ثبت، دیجیتال‌سازی و نگهداری خواهد شد تا برای پژوهش، آموزش و انتقال به نسل‌های آینده در دسترس باشد.

۱۳- آموزش

آموزش در آکادمی NARIPA بر پایه یک نظام آموزشی چندسطحی سازمان‌دهی می‌شود که از آموزش مقدماتی تا تربیت هنرمندان، مربیان و مدرسان حرفه‌ای را در بر می‌گیرد. محتوای آموزشی بر اساس نتایج پژوهش‌ها، مستندات و استانداردهای علمی و هنری آکادمی تدوین می‌شود و به‌صورت یکپارچه در مراکز آموزشی وابسته به آکادمی اجرا خواهد شد.

آموزش در سطوح مختلف، به‌صورت حضوری، کارگاهی و، در صورت نیاز، مجازی ارائه می‌شود و ارزیابی هنرجویان بر پایه معیارهای استاندارد آکادمی انجام خواهد گرفت. همچنین، دوره‌های تخصصی برای آماده‌سازی گروه‌های برگزیده جهت حضور در جشنواره‌ها و رقابت‌های ملی و بین‌المللی، بخشی از نظام آموزشی آکادمی خواهد بود.

۱۴ . بازآفرینی و تولید آثار هنری

آکادمی NARIPA بر پایه پژوهش‌ها و دستاوردهای آموزشی خود، به تولید آثار هنری در قالب اجراهای صحنه‌ای، کنسرت‌ها، نمایش‌های آیینی، آثار صوتی و تصویری، آلبوم‌های موسیقی، فیلم‌های مستند، تولیدات چندرسانه‌ای و دیگر آثار فرهنگی خواهد پرداخت. این تولیدات، ضمن حفظ اصالت هنرهای ایرانی، با هدف معرفی فرهنگ ایران، توسعه اقتصاد هنر، گسترش دیپلماسی فرهنگی و حضور مؤثر در رویدادهای ملی و بین‌المللی برنامه‌ریزی و عرضه خواهند شد.

۱۵. پژوهش، بازسازی و ساخت سازهای بومی

در آکادمی NARIPA، سازهای بومی ایران به‌صورت نظام‌مند شناسایی، مستندسازی، طبقه‌بندی و از دیدگاه تاریخی، ساختاری و آکوستیکی بررسی می‌شوند. در مواردی که برخی سازها به فراموشی سپرده شده یا نمونه‌های اصیل آنها در دسترس نباشد، با

بهره‌گیری از منابع تاریخی، آثار موزه‌ای، تصاویر، روایت‌های محلی و همکاری سازندگان و نوازندگان بومی، بازسازی و در صورت نیاز نمونه‌های جدید آنها ساخته می‌شود.

همزمان، ویژگی‌های فنی هر ساز، از جمله ابعاد، مواد سازنده، شیوه ساخت، کوک، گستره صوتی و شیوه نوازندگی آن ثبت و هم‌سنج‌سازی می‌شود تا امکان آموزش، نگهداری، ساخت و اجرای یکپارچه آنها در گروه‌های هنری آکادمی و دیگر مراکز آموزشی فراهم گردد.

ث) اجراها، جشنواره‌ها و رویدادهای هنری

۱۶- جشنواره‌ها، هماوردی‌ها و رقابت‌های هنری

آکادمی **NARIPA** برای هر یک از شاخه‌های هنرهای اجرایی، تقویم رسمی هماوردی‌ها و رقابت‌های هنری را تدوین و منتشر خواهد کرد. ثبت‌نام گروه‌ها، بررسی مدارک، پذیرش آثار، زمان‌بندی اجراها، ترکیب هیئت داوران، شیوه داوری، معیارهای ارزیابی، نحوه امتیازدهی، اعلام نتایج، رسیدگی به اعتراض‌ها و انتخاب گروه‌های برگزیده، همگی بر اساس دستورالعمل‌های مصوب آکادمی انجام خواهند شد.

هماوردی‌ها به‌صورت مرحله‌ای، از سطح محلی تا ملی، برگزار می‌شوند و گروه‌های برگزیده هر مرحله به مرحله بعد راه می‌یابند. گروه‌های منتخب نهایی نیز، مطابق برنامه‌های آموزشی آکادمی، برای حضور در جشنواره‌ها و رقابت‌های بین‌المللی آماده خواهند شد.

برای نمونه، در استان‌های کردنشین، با پشتیبانی و نظارت **گروه الیت مرجع ملی**، رقابت‌های مقدماتی در همان مناطق برگزار می‌شوند. تنها مرحله نهایی در سالن‌های ویژه **آکادمی NARIPA** انجام خواهد شد و دو گروه برگزیده، یکی از استان کردستان و دیگری از استان کرمانشاه، انتخاب می‌شوند. این گروه‌ها سپس در دوره‌های آماده‌سازی تخصصی، زیر نظر **گروه الیت مرجع ملی**، آموزش و ارزیابی خواهند شد تا برای حضور در رقابت‌های منطقه‌ای و جهانی آماده شوند.

در مراحل محلی، شهرستانی و استانی، هیئت داوران از میان استادان و هنرمندان برجسته همان منطقه و نمایندگان تخصصی آکادمی تشکیل می‌شود. همچنین، هر گروه شرکت‌کننده می‌تواند یک داور واجد شرایط را برای عضویت در **بانک داوران** معرفی کند، اما انتخاب نهایی داوران هر مرحله توسط کمیته برگزاری انجام می‌شود و هیچ داوری مجاز نخواهد بود مسابقه‌ای را داوری کند که گروه وابسته به او در آن حضور دارد. در مرحله نهایی، مسئولیت داوری تنها بر عهده اعضای **گروه الیت مرجع ملی آکادمی** خواهد بود.

۱۷- همکاری‌های علمی، هنری و فرهنگی ایران و جهان

آکادمی NARIPA برای گسترش همکاری‌های علمی و هنری، چارچوب رسمی همکاری با دانشگاه‌ها، مراکز پژوهشی، آکادمی‌های هنری، ارکسترها، جشنواره‌ها و دیگر نهادهای فرهنگی ایران و جهان را از طریق تفاهم‌نامه‌ها—MoU ، قراردادهای پژوهشی، پروژه‌های مشترک، برنامه‌های تبادل استاد، پژوهشگر و هنرمند، برگزاری کارگاه‌های تخصصی، کنفرانس‌ها و اجراهای مشترک تنظیم و اجرا خواهد کرد.

همه همکاری‌های بین‌المللی بر اساس دستورالعمل‌های مصوب آکادمی برنامه‌ریزی، ارزیابی و مستندسازی می‌شوند و نتایج آنها در توسعه برنامه‌های پژوهشی، آموزشی و اجرایی آکادمی مورد استفاده قرار خواهد گرفت.

۱۸- توسعه گردشگری فرهنگی

آکادمی **NARIPA** با برگزاری جشنواره‌ها، اجراهای هنری، نمایشگاه‌ها و رویدادهای فرهنگی، به یکی از قطب‌های گردشگری فرهنگی ایران تبدیل خواهد شد و از این طریق ضمن معرفی فرهنگ و هنر ایران به بازدیدکنندگان داخلی و خارجی، به رونق اقتصادی منطقه و توسعه صنعت گردشگری کشور نیز کمک خواهد کرد.

ج) میراث فرهنگی، فناوری و توسعه آینده

۱۹- اقتصاد هنر و صنایع خلاق فرهنگی

آکادمی **NARIPA** بر پایه یک نظام اقتصادی چندمنبعی اداره خواهد شد تا وابستگی آن به یک منبع مالی واحد به حداقل برسد. برای این منظور، واحد توسعه اقتصادی آکادمی موظف خواهد بود برای هر بخش، مدل درآمدی مستقل طراحی، اجرا و به‌صورت مستمر ارزیابی کند.

منابع درآمدی آکادمی می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

- فروش بلیت اجراها، جشنواره‌ها، هماوردی‌ها و رویدادهای هنری؛
- برگزاری دوره‌های آموزشی، کارگاه‌های تخصصی و صدور گواهی‌نامه‌های حرفه‌ای؛
- تولید و عرضه آثار صوتی، تصویری، کتاب‌ها، اطلس‌ها، دانشنامه‌ها و دیگر محصولات فرهنگی؛
- ارائه خدمات پژوهشی، مشاوره‌ای و آموزشی به نهادهای دولتی، خصوصی و بین‌المللی؛
- اعطای مجوز استفاده از آثار، آرشیوها، بانک‌های اطلاعاتی و مالکیت‌های فکری آکادمی؛
- جذب کمک‌های مردمی، وقف، حامیان فرهنگی، اسپانسرها و سرمایه‌گذاران؛
- مشارکت در پروژه‌های مشترک ملی و بین‌المللی؛
- توسعه گردشگری فرهنگی، برگزاری نمایشگاه‌ها و فروش محصولات فرهنگی و هنری؛
- همکاری با «**اکوسیستم سینمایی مکران**» در زمینه تأمین و معرفی هنرمندان، نوازندگان، خوانندگان، رقاصان، طراحان حرکت‌های گروهی— کوریوگرافی، مشاوران موسیقی، طراحان پوشاک و دیگر متخصصان آکادمی برای مشارکت در تولیدات سینمایی، تلویزیونی و هنری شهر سینمایی مکران. این همکاری می‌تواند از طریق قراردادهای حرفه‌ای، علاوه بر ایجاد فرصت‌های شغلی برای هنرمندان، یکی از منابع درآمدی پایدار آکادمی نیز باشد.

- در یک قدم عملی تر می‌توان در آینده **NARIPA** را به **مرجع رسمی تأمین نیروهای متخصص هنرهای اجرایی برای صنعت سینما، تلویزیون، تئاتر، اپرا و تولیدات چندرسانه‌ای ایران** تبدیل کرد. این موضوع هم با مأموریت آکادمی سازگار است و هم از نظر اقتصادی ظرفیت بسیار بالایی برای پروژه هایی مانند «**اکوسیستم سینمایی مکران**» دارد.

- در صورت نیاز به توسعه فعالیت‌های اقتصادی آکادمی و با رعایت کامل استقلال علمی، فرهنگی و غیرانتفاعی آن، می‌توان بخشی از فعالیت‌های درآمدزای آکادمی را از طریق تأسیس یک شرکت اقتصادی وابسته سامان‌دهی کرد. در این صورت، بخشی از سهام آن شرکت می‌تواند، در چارچوب قوانین کشور، به‌صورت محدود و کنترل‌شده به سرمایه‌گذاران خصوصی و عموم مردم عرضه شود. درآمد حاصل از این مشارکت، صرف توسعه زیرساخت‌های پژوهشی، آموزشی و هنری آکادمی خواهد شد و هیچ‌گونه حقی برای دخالت در سیاست‌های علمی، فرهنگی و مدیریتی آکادمی ایجاد نخواهد کرد.

عملکرد مالی هر یک از بخش‌های یاد شده به‌صورت مستقل ثبت، ارزیابی و تحلیل خواهد شد تا میزان سودآوری، هزینه‌ها و بازده اقتصادی آنها به‌طور مستمر پایش شده و مبنای تصمیم‌گیری‌های آینده آکادمی قرار گیرد.

۲۰- حفاظت از مالکیت معنوی و حقوق هنرمندان

آکادمی با ایجاد نظام ثبت و مستندسازی آثار، مشخص کردن حقوق پدیدآورندگان، تنظیم قراردادهای استاندارد، ثبت حقوق مادی و معنوی آثار و پیگیری حمایت‌های حقوقی، از مالکیت فکری هنرمندان، پژوهشگران و تولیدکنندگان آثار هنری حمایت خواهد کرد.

۲۱- انتشارات، رسانه، تولید محتوا و ارتباطات عمومی

آکادمی با بهره‌گیری از واحدهای تخصصی نشر، رسانه و تولید محتوای دیجیتال، نتایج پژوهش‌ها، آثار هنری، منابع آموزشی، کتاب‌ها، فیلم‌های مستند، برنامه‌های آموزشی، کاتالوگ‌ها و دیگر تولیدات فرهنگی را منتشر کرده و از طریق وب‌سایت، شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های عمومی، ارتباط مستمر با جامعه، هنرمندان و مراکز علمی داخل و خارج کشور برقرار خواهد ساخت.

۲۲- موزه، نمایشگاه‌ها و گنجینه ملی هنرهای اجرایی

آکادمی، موزه، گنجینه ملی و نمایشگاه‌های دائمی و موقت هنرهای اجرایی ایران را بر پایه یک نظام استاندارد گردآوری، ثبت، مستندسازی، حفاظت، نگهداری، مرمت، دیجیتال‌سازی و نمایش آثار اداره خواهد کرد. همه اشیاء، سازها، پوشاک، اسناد، تصاویر، فایل‌های صوتی و تصویری و دیگر آثار فرهنگی، پس از شناسنامه‌دار شدن، در سامانه جامع اطلاعاتی آکادمی ثبت و در شرایط استاندارد نگهداری خواهند شد.

نمایش آثار، علاوه بر شیوه‌های سنتی، با بهره‌گیری از فناوری‌های تعاملی، واقعیت افزوده—AR ، واقعیت مجازی—VR ، جلوه‌های ویژه، نمایشگرهای چندرسانه‌ای و دیگر فناوری‌های نوین انجام خواهد شد تا بازدیدکنندگان بتوانند ضمن مشاهده آثار، با شیوه اجرا، پیشینه تاریخی، ویژگی‌های موسیقایی و فرهنگی هر اثر نیز آشنا شوند. بخشی از این مجموعه نیز از طریق موزه مجازی آکادمی در دسترس پژوهشگران و علاقه‌مندان سراسر جهان قرار خواهد گرفت.

در بخش‌های مختلف موزه، مجسمه‌ها، تندیس‌ها و نیم‌تنه‌های هنرمندان برجسته، اسطوره‌ای و تأثیرگذار ایران، اعم از آثار متعلق به آکادمی، آثار خریداری‌شده، اهداشده یا امانت‌گرفته‌شده از اشخاص حقیقی و حقوقی، با تکنیک های نوین یاد شده فوق، در تالار مشاهیر موزه به نمایش گذاشته خواهند شد .

۲۳- فناوری‌های نوین، هوش مصنوعی و سامانه‌های دیجیتال

آکادمی **NARIPA** یک زیرساخت دیجیتال یکپارچه برای مدیریت همه فعالیت‌های پژوهشی، آموزشی، اجرایی و اداری ایجاد خواهد کرد. همه اسناد، آرشیوها، آثار هنری، اطلاعات پژوهشی، فعالیت‌های آموزشی، جشنواره‌ها، رقابت‌ها و فرایندهای مدیریتی در این سامانه ثبت، نگهداری، پشتیبان‌گیری و به‌صورت مستمر به‌روزرسانی خواهند شد.

فناوری‌های هوش مصنوعی به‌عنوان ابزار کمکی، در تحلیل داده‌های پژوهشی، مدیریت آرشیوها، پردازش صوت و تصویر، مستندسازی، ترجمه، جستجوی هوشمند، تولید محتوای آموزشی، حفاظت دیجیتال از میراث فرهنگی و توسعه خدمات برخط به کار گرفته خواهند شد. به‌کارگیری این فناوری‌ها همواره در چارچوب سیاست‌های علمی، اخلاقی و حقوقی آکادمی انجام خواهد گرفت و جایگزین تصمیم‌گیری‌های تخصصی پژوهشگران و هنرمندان نخواهد شد.

آکادمی موظف است در هر دوره پیشرفت‌های علمی، فناوری‌های نوین و تکنیک‌های جدید مرتبط با هنرهای اجرایی و نمایشی را به‌صورت مستمر رصد کرده و برای به‌روز نگه داشتن ساختار و فعالیت‌های خود به کار گیرد.

۲۴- اطلس‌ها، کاتالوگ‌ها و مراجع هنرهای اجرایی ایران و جهان

این بخش با هدف ایجاد یکی از جامع‌ترین **بانک‌های دانش و مراجع علمی هنرهای اجرایی ایران و جهان** شکل می‌گیرد. آکادمی **NARIPA** با گردآوری، طبقه‌بندی، مستندسازی، تحلیل و انتشار داده‌های پژوهشی، مجموعه‌ای از اطلس‌ها، کاتالوگ‌ها، دانشنامه‌ها، کتاب‌های مرجع و دیگر منابع تخصصی را به دو صورت چاپی و دیجیتال تهیه، منتشر و به‌صورت مستمر روزآمد خواهد کرد و آنها را با بهایی مناسب در اختیار پژوهشگران، مراکز علمی، هنرمندان و عموم علاقه‌مندان قرار خواهد داد.

در این منابع، برای هر هنر اطلاعاتی مانند کشور یا منطقه خاستگاه، پیشینه تاریخی، شیوه اجرا، سازهای مورد استفاده، پوشاک، ریتم و ساختار موسیقایی، گونه‌های وابسته، تصاویر، فیلم، فایل‌های صوتی، منابع پژوهشی و وضعیت کنونی آن ثبت خواهد شد تا این مجموعه، به‌تدریج، به یکی از معتبرترین مراجع پژوهشی، آموزشی و مستندسازی هنرهای اجرایی در سطح جهان تبدیل شود.

- از جمله مهم‌ترین آثار مرجع این بخش می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:
  - اطلس هنرهای اجرایی ایران
  - اطلس هنرهای اجرایی جهان
  - اطلس هنرمندان اسطوره‌ای ایرانزمین
  - اطلس سازهای بومی ایران
  - اطلس پوشاک و هویت دیداری اقوام ایران
  - اطلس رقص‌ها و آیین‌های نمایشی ایران
  - کاتالوگ‌های مصور جشنواره‌ها، نمایشگاه‌ها و گنجینه‌های آکادمی
  - کتاب‌های مرجع و دانشنامه‌های تخصصی هنرهای اجرایی

جمع‌بندی نهایی

واقعیت آن است که آکادمی **NARIPA** می‌تواند و باید در آینده به یکی از بزرگ‌ترین، معتبرترین و ارزشمندترین مراکز مرجع هنرهای اجرایی در خاورمیانه و، در چشم‌اندازی بلندمدت، در سطح جهان تبدیل شود. ازاین‌رو، ضروری است که از همان آغاز، ساختارهای حقوقی، مدیریتی، پژوهشی، آموزشی، اجرایی و فناورانه آن به‌گونه‌ای طراحی و سازمان‌دهی شوند که بتوانند این چشم‌انداز بلندمدت را به‌صورت مرحله‌به‌مرحله و بر پایه برنامه‌ریزی علمی دقیق، هدفمند و پایدار محقق سازند.

بنابر آنچه گفته شد، **NARIPA** تنها یک آکادمی هنری نخواهد بود؛ بلکه زیرساختی ملی برای **پژوهش، مستندسازی، بازآفرینی، آموزش، تولید آثار هنری، برگزاری جشنواره‌ها و هماوردی‌های ملی و بین‌المللی، توسعه و جهانی‌سازی هنرهای اجرایی ایران** خواهد بود و می‌تواند به سرمایه‌ای ماندگار برای آینده فرهنگی، هنری و **تمدنی ایرانزمین** و یکی از مهم‌ترین مراکز مرجع هنرهای اجرایی در جهان تبدیل شود.

سناریوی یک روز کامل فعالیت آکادمی NARIPA

Scenario of a Full Day at NARIPA Academy

بخش اول سناریو: ساعت ۶:۳۰ تا ۸:۰۰

آغاز روز؛ بیداری آکادمی و صرف صبحانه

سپیده‌دم، آرام‌آرام بر فراز محوطه وسیع آکادمی **NARIPA** می‌تابد. نور خورشید از میان درختان، باغ‌ها و مسیرهای پیاده‌روی مجموعه عبور کرده و بر نمای ساختمان‌های آموزشی، پژوهشی، سالن‌های تمرین، استودیوهای ضبط، موزه و تالار مشاهیر می‌نشیند. سیستم مدیریت هوشمند ساختمان‌ها، همزمان با آغاز روز، روشنایی، تهویه، سامانه‌های صوتی، تجهیزات آموزشی و شبکه‌های ارتباطی را به‌تدریج فعال می‌کند و گزارش آماده‌به‌کار بودن همه بخش‌ها را به مرکز کنترل آکادمی ارسال می‌نماید.

در همین زمان، پژوهشگران، استادان، هنرجویان، اعضای گروه الیت، کارکنان اداری، هنرمندان میهمان و گروهی از پژوهشگران خارجی که در مهمان‌سرای آکادمی اقامت دارند، به‌تدریج راهی رستوران مرکزی می‌شوند.

صبحانه، تنها یک وعده غذایی نیست؛ بلکه نخستین فضای تعامل روزانه آکادمی است.

در سالن‌های مختلف، میزها به‌گونه‌ای چیده شده‌اند که امکان گفت‌وگو و تبادل تجربه میان افراد با تخصص‌های متفاوت فراهم باشد. ممکن است در یک میز، پژوهشگر موسیقی خراسان در کنار استاد رقص گیلکی، یک آهنگساز بلوچ، دو هنرجوی جوان و یک پژوهشگر میهمان از دانشگاهی در اروپا درباره برنامه‌های روز گفت‌وگو کنند.

در گوشه‌ای دیگر، اعضای گروه الیت، برنامه تمرین‌های امروز خود را مرور می‌کنند. آنان قرار است بعدازظهر، آموزش تخصصی یکی از گروه‌های برگزیده رقابت‌های ملی را آغاز کنند.

بر روی نمایشگرهای دیجیتال رستوران، برنامه کامل روز به‌صورت برخط نمایش داده می‌شود:

- کلاس‌های آموزشی
- نشست‌های پژوهشی
- برنامه استودیوهای ضبط
- تمرین گروه‌های هنری
- برنامه بازدید گردشگران
- فعالیت‌های موزه
- زمان اجرای عمومی عصر
- جلسات شورای علمی
- رویدادهای بین‌المللی

همزمان، سامانه داخلی آکادمی از طریق تلفن همراه، تبلت و رایانه، همین اطلاعات را برای همه اعضا ارسال می‌کند.

در این میان، گردشگرانی که برای بازدید از موزه، تالار مشاهیر و اجرای عصرگاهی به آکادمی آمده‌اند نیز در کافه‌های مجموعه صبحانه صرف می‌کنند. آنان در فضایی کاملن طبیعی می‌توانند هنرمندان شناخته‌شده، استادان و پژوهشگران را از نزدیک ببینند؛ فضایی که ارتباط میان مردم و هنرمندان را بدون تشریفات رسمی ممکن می‌سازد.

تا ساعت هشت صبح، تقریبن همه بخش‌های آکادمی آماده آغاز فعالیت تخصصی روز هستند و با پایان صبحانه، هر گروه بر اساس برنامه از پیش تعیین‌شده، راهی محل فعالیت خود می‌شود.

بخش دوم سناریو: ساعت ۸:۰۰ تا ۹:۳۰

آغاز همزمان پژوهش، آموزش و تمرین‌های تخصصی

با پایان زمان صبحانه، آکادمی **NARIPA** وارد مرحله اصلی فعالیت‌های روزانه می‌شود. در مدت چند دقیقه، هر بخش مطابق برنامه از پیش تعیین‌شده، فعالیت خود را آغاز می‌کند. سامانه مدیریت هوشمند آکادمی، حضور کارکنان، استادان، پژوهشگران و هنرجویان را ثبت کرده و وضعیت آمادگی همه واحدها را به مرکز کنترل ارسال می‌کند.

در همین هنگام، صدای ملایم نزدیک شدن یک هلی‌کوپتر در محوطه آکادمی شنیده می‌شود. هلی‌کوپتر بر روی میدان فرود انتهای مجموعه به‌آرامی می‌نشیند. دو استاد دانشگاه سوئدی که برای همکاری در پروژه مشترک پژوهشی درباره مستندسازی دیجیتال موسیقی و رقص‌های قومی ایران دعوت شده‌اند، پس از استقبال مسئول روابط بین‌الملل آکادمی، مستقیمن به ساختمان پژوهش و آرشیو هدایت می‌شوند؛ جایی که نخستین نشست تخصصی آنان کمتر از نیم ساعت دیگر آغاز خواهد شد.

این تنها یکی از چند پرواز روزانه‌ای است که پژوهشگران، استادان و هنرمندان مهمان خارجی را از فرودگاه یزد به آکادمی منتقل می‌کند.

در ساختمان پژوهش، گروه‌های تخصصی هر یک بر روی پروژه‌های مربوط به قوم یا شاخه هنری خود متمرکز می‌شوند. در یکی از اتاق‌ها، پژوهشگران موسیقی مازندرانی در حال بررسی نسخه‌های قدیمی یک مقام محلی هستند. همزمان، در اتاق مجاور، گروه پژوهش هنرهای کردی، چند نسخه تصویری مربوط به شیوه‌های قدیمی اجرای یک رقص آیینی را با استفاده از نرم‌افزارهای تحلیل تصویر و هوش مصنوعی با یکدیگر مقایسه می‌کنند.

در مرکز ملی اسناد و آرشیو دیجیتال، کارشناسان مستندسازی، آثار جدیدی را که روز گذشته از یکی از روستاهای جنوب ایران دریافت شده است، ثبت، طبقه‌بندی و به پایگاه داده آکادمی اضافه می‌کنند. هر فایل صوتی، تصویری یا نوشتاری پس از کنترل کیفیت، با شناسه اختصاصی، مشخصات جغرافیایی، اطلاعات مربوط به اجراکنندگان و منابع پژوهشی ذخیره می‌شود تا در آینده برای پژوهش، آموزش و بازآفرینی مورد استفاده قرار گیرد.

در همین زمان، کلاس‌های آموزشی نیز آغاز شده‌اند. در یکی از سالن‌ها، هنرجویان رشته موسیقی بلوچی، زیر نظر استاد خود تمرین می‌کنند. در سالن دیگر، گروهی از هنرجویان، اصول اجرای رقص‌های گیلکی را می‌آموزند. در کارگاه طراحی حرکت‌های گروهی— کوریوگرافی، هنرجویان با استفاده از تصاویر سه‌بعدی، نحوه هماهنگ‌سازی حرکت‌های گروهی را تمرین می‌کنند.

در کارگاه طراحی پوشاک، گروهی دیگر از هنرجویان، شیوه بازسازی لباس‌های سنتی یک منطقه را بر اساس اسناد تاریخی بررسی می‌کنند. در کنار آنان، متخصصان پارچه، رنگ و دوخت درباره تفاوت‌های پوشاک مناطق مختلف ایران توضیح می‌دهند.

در استودیوهای ضبط، گروه‌های کوچکی از نوازندگان و خوانندگان، نسخه‌های مرجع آثار پژوهش‌شده را ضبط می‌کنند تا پس از تأیید شورای علمی و هنری، به‌عنوان منابع آموزشی استاندارد در اختیار مراکز آموزشی سراسر کشور قرار گیرند.

در بخش گروه الیت، تمرین‌های روزانه با دقت و نظم آغاز می‌شود. اعضای این گروه، امروز بخشی از رپرتوار موسیقی و رقص جنوب ایران را تمرین می‌کنند. تمرین‌ها نه برای اجرای عمومی، بلکه برای حفظ آمادگی حرفه‌ای، اصلاح جزئیات اجرایی و آزمایش استانداردهای جدید، طراحی شده‌اند؛ زیرا این گروه، مرجع عملی آکادمی در ارزیابی کیفیت اجراها به شمار می‌رود.

همزمان، گروهی از گردشگران که بازدید خود را از ساعات اولیه آغاز کرده‌اند، همراه راهنمای آکادمی، از پشت شیشه‌های مخصوص، بخشی از این تمرین‌ها و فعالیت‌های پژوهشی را مشاهده می‌کنند. راهنما توضیح می‌دهد که آنچه امروز دیده می‌شود، تنها تمرین هنری نیست، بلکه بخشی از فرایند علمی حفظ، بازآفرینی و انتقال میراث هنرهای اجرایی ایران به نسل‌های آینده است.

تا ساعت ۹:۳۰، تقریبن همه بخش‌های آکادمی با حداکثر ظرفیت عملیاتی خود فعال شده‌اند و فضای مجموعه، تلفیقی از سکوت پژوهش، نظم آموزشی و پویایی هنری را به نمایش می‌گذارد؛ فضایی که در آن، پژوهش، آموزش و اجرا، سه ضلع جدایی‌ناپذیر یک مأموریت مشترک هستند.

بخش سوم سناریو: ساعت ۹:۳۰ تا ۱۱:۰۰

آغاز هماوردی‌های استانی و تپش هنری آکادمی

از ساعت ۹:۳۰، محوطه مرکزی آکادمی به‌تدریج پرجنب‌وجوش‌تر می‌شود. اتوبوس‌ها و مینی‌بوس‌هایی که گروه‌های هنری منتخب استان‌های مختلف را به آکادمی آورده‌اند، یکی پس از دیگری وارد پایانه مخصوص می‌شوند. هر گروه پس از کنترل مدارک، کارت شناسایی دیجیتال، برنامه زمان‌بندی و محل استقرار خود را دریافت می‌کند.

امروز نوبت برگزاری مرحله نهایی هماوردی استان‌های شمال کشور است. گروه‌هایی از گیلان، مازندران و گلستان، با لباس‌های محلی و سازهای سنتی خود، در حال آماده شدن برای اجرای آثارشان هستند.

در سالن ثبت‌نام، سامانه هوشمند آکادمی، مشخصات اعضای هر گروه را با بانک اطلاعاتی رقابت‌ها تطبیق می‌دهد. برنامه اجراها به‌طور خودکار روی نمایشگرهای سراسر مجموعه و تلفن همراه سرپرستان گروه‌ها به‌روزرسانی می‌شود.

در سالن انتظار، برخی گروه‌ها آخرین تمرین‌های خود را انجام می‌دهند. صدای آرام دوتار، کمانچه، سرنا و نی در فضا می‌پیچد. چند متر آن‌سوتر، گروهی از دختران گیلکی، هماهنگی آخرین حرکت‌های گروهی خود را مرور می‌کنند و استاد همراهشان تنها چند اصلاح کوچک در ریتم حرکت‌ها انجام می‌دهد.

در همین زمان، اعضای هیئت داوران محلی که از سوی هنرمندان همان استان معرفی شده‌اند، به همراه سه داور اعزامی آکادمی، در جلسه کوتاه هماهنگی شرکت می‌کنند. مسئول کمیته داوری، آخرین یادآوری‌های مربوط به دستورالعمل‌های امتیازدهی، شیوه ثبت آرای دیجیتال و اصول بی‌طرفی را مرور می‌کند.

در یکی از سالن‌های مجاور، گروه الیت آکادمی نیز در حال مشاهده بخشی از اجراها از طریق سامانه پخش زنده داخلی است. آنان هنوز در داوری دخالتی ندارند، اما اجرای گروه‌ها را زیر نظر می‌گیرند تا پس از پایان رقابت، گروه‌های برگزیده را برای دوره آماده‌سازی تخصصی انتخاب کنند.

در محوطه باز آکادمی، گروهی از گردشگران خارجی، همراه راهنمای خود، با علاقه در حال تماشای ورود گروه‌های هنری هستند. راهنما برای آنان توضیح می‌دهد که این رقابت‌ها تنها مسابقه نیست، بلکه بخشی از نظام ملی کشف استعداد، آموزش و آماده‌سازی هنرمندان برای حضور در عرصه‌های جهانی است.

در همین هنگام، اتفاق کوچکی رخ می‌دهد.

پسر بچه‌ای که همراه خانواده خود برای بازدید از موزه آمده است، هنگام دویدن در کنار حوض مرکزی تعادلش را از دست داده و داخل آب کم‌عمق حوض می‌افتد. یکی از مأموران خدمات بازدیدکنندگان که آموزش کمک‌های اولیه دیده است، بلافاصله خود را به محل می‌رساند و کودک را سالم از آب بیرون می‌آورد. مسئول خدمات، ضمن اطمینان از سلامت کودک، او را نزد خانواده‌اش بازمی‌گرداند. چند دقیقه بعد، کودک که حالا لبخند بر لب دارد، از مسئول مربوطه یک عروسک کوچک با نشان **NARIPA** هدیه می‌گیرد و ماجرا با خنده اطرافیان پایان می‌یابد.

این حادثه کوچک، بدون ایجاد هیچ اختلالی در برنامه‌های آکادمی مدیریت می‌شود و فعالیت‌ها طبق روال ادامه پیدا می‌کند.

در سوی دیگر مجموعه، تیم رسانه‌ای آکادمی، در حال تهیه گزارش تصویری از رقابت‌هاست. تصاویر منتخب، پس از پایان هر اجرا، به آرشیو دیجیتال آکادمی منتقل شده و نسخه‌ای نیز برای رسانه‌های رسمی و شبکه‌های اجتماعی آماده می‌شود.

در ساعت یازده، نخستین اجراهای روز با استقبال حاضران به پایان می‌رسد و گروه‌های داوری، امتیازهای اولیه را به‌صورت الکترونیکی ثبت می‌کنند؛ در حالی که گروه بعدی، پشت صحنه، آخرین آماده‌سازی خود را آغاز کرده است.

بخش چهارم سناریو: ساعت ۱۱:۰۰ تا ۱۲:۳۰

موزه، تالار مشاهیر و تجربه زنده فرهنگ ایران

در حالی که رقابت‌های هنری در سالن‌های اجرا ادامه دارد، بخش دیگری از آکادمی نیز به همان اندازه پرجنب‌وجوش است.

بازدیدکنندگان، گردشگران، پژوهشگران و گروهی از دانش‌آموزان دبیرستانی، به سمت مجموعه موزه، گنجینه ملی هنرهای اجرایی و **تالار مشاهیر هنرهای اجرایی ایران** هدایت می‌شوند.

ورودی تالار، فضای وسیعی است که با نور طبیعی، آب‌نماها، باغ ایرانی و درختان کهنسال طراحی شده است. در دو سوی مسیر، تندیس‌های برنزی و سنگی بزرگ‌ترین هنرمندان موسیقی، آواز و هنرهای نمایشی ایران، از دوره‌های باستان تا دوران معاصر، قرار گرفته‌اند.

کنار هر تندیس، نمایشگر کوچکی نصب شده است. بازدیدکننده تنها با نزدیک کردن تلفن همراه یا استفاده از عینک‌های واقعیت افزوده آکادمی، می‌تواند زندگی‌نامه، نمونه آثار، تصاویر تاریخی و فیلم‌های مربوط به آن هنرمند را مشاهده کند.

در داخل تالار، فناوری‌های چندرسانه‌ای، گذشته و حال را به یکدیگر پیوند می‌دهند.

در یکی از سالن‌ها، بازدیدکنندگان وارد فضایی می‌شوند که با استفاده از تصویرسازی سه‌بعدی، صدای فراگیر، نورپردازی هوشمند و جلوه‌های ویژه، آنان را به یک جشن محلی در ایرانِ چند صد سال پیش می‌برد. صدای سازها از هر سو شنیده می‌شود و رقصندگان مجازی در اطراف بازدیدکنندگان حرکت می‌کنند؛ گویی آنان واقعن در دل همان مراسم حضور دارند.

چند متر آن‌سوتر، گروهی از پژوهشگران خارجی از دانشگاه‌های اروپا، آمریکا و شرق آسیا، همراه یکی از استادان آکادمی، در حال بازدید تخصصی از بخش آرشیو دیجیتال هستند. مسئول آرشیو توضیح می‌دهد که چگونه هزاران ساعت موسیقی، آواز و رقص اقوام ایران، با استانداردهای علمی ثبت، طبقه‌بندی و نگهداری شده‌اند و پژوهشگران سراسر جهان می‌توانند، مطابق ضوابط آکادمی، به این منابع دسترسی داشته باشند.

در بخش سازهای تاریخی، یکی از استادان سازسازی، برای گروهی از بازدیدکنندگان درباره روند بازسازی یک ساز کهن توضیح می‌دهد. در کنار وی، هنرجوی جوانی که دوره کارآموزی خود را می‌گذراند، مراحل ساخت یکی از سازهای محلی را به‌صورت زنده نمایش می‌دهد.

در همین زمان، یکی از اعضای گروه الیت، قطعه کوتاهی را با همان ساز اجرا می‌کند. صدای موسیقی، فضای سالن را پر می‌کند و بازدیدکنندگان، بی‌اختیار چند دقیقه‌ای در سکوت به اجرای او گوش می‌دهند.

در سالن بعدی، نمایشگاهی از پوشاک اقوام ایران برپاست. هر مجموعه پوشاک شامل یک **مانکن واقعی** و یک **سامانه نمایش هولوگرافیک** است. در فواصل زمانی معین، هولوگرام یک هنرمند ویژه با همان پوشاک ظاهر می‌شود و همراه با موسیقی، آواز و رقص اصیل همان منطقه، شیوه واقعی استفاده از آن پوشاک را بازآفرینی می‌کند. بدین ترتیب، بازدیدکنندگان لباس‌های سنتی را نه به‌صورت اشیایی ثابت، بلکه در بستر زنده فرهنگی و آیینی هر قوم مشاهده می‌کنند. برای بسیاری از گردشگران، این نخستین بار است که درمی‌یابند پوشاک، موسیقی، آواز و رقص، اجزای جدایی‌ناپذیر یک فرهنگ هستند.

در گوشه‌ای از تالار، گروهی از کودکان مشغول استفاده از بخش تعاملی ویژه نوجوانان هستند. آنان با لمس صفحه‌های بزرگ دیجیتال، سازهای مختلف ایران را انتخاب می‌کنند و صدای هر یک را می‌شنوند. یکی از کودکان با هیجان تلاش می‌کند ملودی ساده‌ای را روی یک سنتور مجازی اجرا کند و هر بار که نت درستی را می‌نوازد، سامانه با تشویق صوتی او را به ادامه تمرین ترغیب می‌کند.

در همان لحظه، اتفاق کوچک دیگری رخ می‌دهد.

یکی از گردشگران سالمند آلمانی که برای نخستین بار از تالار بازدید می‌کند، هنگام مشاهده تندیس یکی از استادان موسیقی ایران، عصای خود را روی زمین جا می‌گذارد و بدون آن چند قدم دور می‌شود. یکی از هنرجویان داوطلب خدمات فرهنگی، متوجه موضوع شده، عصا را برمی‌دارد و با احترام به او می‌رساند. گردشگر با لبخند از او تشکر می‌کند و از مسئول همراه خود می‌پرسد آیا این نوع رفتارهای داوطلبانه بخشی از آموزش آکادمی است؟ مسئول پاسخ می‌دهد:

«در NARIPA ، احترام به انسان‌ها، همان اندازه اهمیت دارد که احترام به هنر.»

در پایان این بخش از بازدید، بیشتر گردشگران تنها با اطلاعات تازه مجموعه را ترک نمی‌کنند؛ بلکه احساس می‌کنند بخشی از فرهنگ زنده ایران را تجربه کرده‌اند، نه صرفن مجموعه‌ای از اشیای تاریخی را.

در ساعت ۱۲:۳۰، گروه‌های بازدیدکننده آرام‌آرام به سوی رستوران‌ها، کافه‌ها و فضای باز مجموعه حرکت می‌کنند و آکادمی برای ورود به پرجنب‌وجوش‌ترین ساعات روز آماده می‌شود.

بخش پنجم سناریو: ساعت ۱۲:۳۰ تا ۱۴:۰۰

ظهر؛ آکادمی در اوج فعالیت

با نزدیک شدن به ظهر، تقریبن تمام بخش‌های آکادمی **NARIPA** به‌طور همزمان در حال فعالیت هستند. مرکز کنترل هوشمند، بر روی دیوار اصلی خود، نقشه زنده مجموعه را نمایش می‌دهد. رنگ سبز بیشترِ ساختمان‌ها نشان می‌دهد که همه برنامه‌ها مطابق زمان‌بندی در حال اجرا هستند.

در همین زمان، رستوران‌های آکادمی آرام‌آرام میزبان صدها نفر می‌شوند. هر رستوران، علاوه بر غذاهای عمومی، بخشی را نیز به معرفی خوراک‌های سنتی اقوام مختلف ایران اختصاص داده است. امروز، غذاهای محلی گیلان، لرستان و بلوچستان در منوی ویژه قرار دارند.

در یکی از سالن‌ها، استاد موسیقی ترکمن کنار پژوهشگر موسیقی جنوب ایران نشسته و درباره شباهت‌های ریتمیک دو منطقه گفت‌وگو می‌کنند. چند میز آن‌طرف‌تر، دو دانشجوی خارجی که از دانشگاهی در کره جنوبی برای دوره مطالعاتی به **NARIPA** آمده‌اند، درباره تجربه صبح خود در موزه صحبت می‌کنند.

در ساختمان آموزش، کلاس‌های صبح پایان یافته و هنرجویان برای بخش عملی بعدازظهر آماده می‌شوند.

در استودیوهای ضبط، سکوت حکم‌فرماست. چراغ قرمز بالای در استودیو روشن است و ضبط یکی از مقام‌های قدیمی خراسان در حال انجام است. صدابردار، با دقت فراوان کوچک‌ترین نویز محیط را کنترل می‌کند تا نسخه‌ای با کیفیت مرجع برای آرشیو ملی ثبت شود.

در ساختمان پژوهش، یکی از جلسات مهم روز آغاز شده است.

کارگروه **«بازنگری استانداردهای آموزشی موسیقی لری»** دور یک میز بزرگ نشسته‌اند. استادان دانشگاه، پژوهشگران، اعضای گروه الیت و چند هنرمند باسابقه محلی، نتایج مطالعات شش‌ماهه گذشته را بررسی می‌کنند. یکی از اعضا پیشنهاد می‌دهد که در نسخه جدید دستورالعمل آموزشی، شیوه آموزش ریتم به نوجوانان تغییر کند. پیشنهاد ثبت می‌شود تا پس از بررسی شورای علمی، در صورت تصویب، وارد نسخه جدید دستورالعمل گردد.

هم‌زمان، در ساختمان مدیریت، رئیس آکادمی جلسه‌ای کوتاه با مدیران بخش‌ها برگزار می‌کند. گزارش‌های هفتگی، میزان پیشرفت پروژه‌ها، وضعیت بودجه، برنامه سفرهای بین‌المللی و درخواست‌های همکاری چند دانشگاه خارجی بررسی می‌شوند. تصمیم‌های جلسه، همان لحظه در سامانه مدیریتی ثبت شده و برای واحدهای مربوط ارسال می‌شود.

در مرکز فناوری و هوش مصنوعی، سامانه تحلیل اجراها مشغول پردازش تصاویر رقابت‌های صبح است. نرم‌افزار، بدون دخالت در رأی داوران، اطلاعات آماری ارزشمندی درباره هماهنگی گروهی، دقت ریتم، نظم حرکتی و کیفیت اجرای گروه‌ها استخراج می‌کند. این اطلاعات بعدها در اختیار مربیان قرار خواهد گرفت تا نقاط ضعف گروه‌های برگزیده دقیق‌تر شناسایی شود.

در کارگاه سازسازی، صدای چکش‌های کوچک روی چوب، فضای کارگاه را پر کرده است. یکی از استادان، به هنرجویان نشان می‌دهد چگونه می‌توان بدون تغییر هویت تاریخی ساز، کیفیت صوتی آن را بهبود بخشید. در کنار او، گروه دیگری با استفاده از چاپگر سه‌بعدی، قطعات آزمایشی یک ساز در حال بازسازی را تولید می‌کنند تا پیش از ساخت نسخه نهایی، ویژگی‌های آکوستیکی آن بررسی شود.

در ساختمان طراحی پوشاک، چند طراح جوان، زیر نظر استاد خود، لباس‌های نمایشی مربوط به یک گروه منتخب آذربایجان را اصلاح می‌کنند. پارچه‌ها روی مانکن‌ها قرار گرفته و نورهای مختلف صحنه روی آن‌ها آزمایش می‌شود تا مشخص گردد هر رنگ در نورهای گوناگون چگونه دیده خواهد شد.

در همان زمان، در سالن تمرین، اعضای گروه الیت برای نخستین بار با گروه منتخب استان فارس— بختیاری ها دیدار می‌کنند. هیچ تمرینی آغاز نمی‌شود؛ ابتدا گفت‌وگویی دوستانه شکل می‌گیرد. اعضای گروه الیت، تجربه حضور خود در جشنواره‌های جهانی را برای هنرمندان جوان بازگو می‌کنند و توضیح می‌دهند که موفقیت، تنها به کیفیت رقص یا موسیقی وابسته نیست، بلکه انضباط، آرامش روانی، هماهنگی گروهی و احترام متقابل نیز در نتیجه نهایی نقش تعیین‌کننده دارند.

در محوطه باز آکادمی، صدای خنده کودکان به گوش می‌رسد. گروهی از خانواده‌ها زیر سایه درختان استراحت می‌کنند و عده‌ای دیگر در حال عکاسی کنار مجسمه‌های تالار مشاهیر هستند.

در همین لحظه، یک اتفاق کوچک اما جالب رخ می‌دهد.

یکی از طوطی‌های آزاد مجموعه که سال‌هاست در باغ آکادمی زندگی می‌کند، ناگهان روی شانه یکی از گردشگران فرانسوی می‌نشیند و چند واژه فارسی را که از کارکنان آموخته است، تکرار می‌کند:

«درود... خوش آمدید...»

گردشگران اطراف با خنده و تعجب تلفن‌های همراه خود را بیرون می‌آورند و از این صحنه فیلم می‌گیرند. چند دقیقه بعد، طوطی آرام پرواز کرده و روی شاخه درختی نزدیک ساختمان موزه می‌نشیند؛ گویی او نیز یکی از ساکنان قدیمی آکادمی است.

با نزدیک شدن ساعت دو بعدازظهر، فعالیت بخش‌های مختلف نه‌تنها کاهش نمی‌یابد، بلکه با صرف یک لیوان نوشیدنی خنک مرحله دوم برنامه‌های روزانه آغاز می‌شود؛ مرحله‌ای که در آن، آموزش، تمرین، رقابت، تولید، پژوهش و آماده‌سازی اجراهای عصرگاهی، همگی با بیشترین شدت ادامه پیدا می‌کنند.

بخش ششم سناریو: ساعت ۱۴:۰۰ تا ۱۶:۰۰

بعدازظهر؛ تلاقی آموزش، رقابت، تولید و همکاری‌های جهانی

با پایان زمان ناهار، فعالیت‌های آکادمی دوباره با سرعت کامل آغاز می‌شود.

در سالن بزرگ رقابت‌ها، گروه‌های هنری یکی پس از دیگری وارد صحنه می‌شوند. پشت صحنه، نظم کاملی برقرار است؛ هر گروه دقیقن در زمان تعیین‌شده وارد اتاق آماده‌سازی می‌شود، تجهیزات خود را تحویل می‌گیرد و پس از کنترل نهایی، به سمت صحنه هدایت می‌شود. مسئول صحنه، از طریق هدفون بی‌سیم، با اتاق نور، صدابرداری، فیلمبرداری و اتاق کنترل مرکزی در ارتباط است.

هر اجرا با چند دوربین ثابت و متحرک، به‌صورت همزمان فیلمبرداری می‌شود. نسخه اصلی برای آرشیو ملی ثبت خواهد شد و نسخه‌های آموزشی، پس از ویرایش، در اختیار استادان و گروه‌های شرکت‌کننده قرار می‌گیرد تا بتوانند اجرای خود را بعدن تحلیل کنند.

در اتاق کنترل، یکی از کارشناسان می‌گوید:

«دوربین چهار، نمای نزدیک نوازنده سرنا را بگیرد...»

چند ثانیه بعد، همان تصویر روی مانیتور اصلی ظاهر می‌شود.

کلاس‌هایی که هرگز تعطیل نمی‌شوند

در سوی دیگر آکادمی، آموزش همچنان ادامه دارد.

در کلاس «**مدیریت صحنه و تولید**»، هنرجویان به‌جای نشستن پشت میز، مستقیمن در سالن رقابت حضور دارند. استاد از آنان می‌خواهد هر آنچه روی صحنه اتفاق می‌افتد، از ورود گروه تا خروج آخرین نوازنده، به‌صورت عملی ثبت و تحلیل کنند.

در کلاس «**نورپردازی**»، گروه دیگری مشغول بررسی تأثیر رنگ نور بر پوشاک اقوام مختلف ایران است.

در کلاس «**صدابرداری اجرای زنده**»، دانشجویان با استفاده از اجرای واقعی گروه‌های شرکت‌کننده، تمرین می‌کنند که چگونه بدون ایجاد کوچک‌ترین اختلال، صدایی طبیعی و شفاف ثبت کنند.

همکاری‌های بین‌المللی

در ساختمان ارتباطات جهانی، جلسه‌ای برخط با چند مرکز هنری در نقاط مختلف جهان آغاز شده است.

روی نمایشگر بزرگ سالن، نمایندگان چند مؤسسه فرهنگی از کشورهای مختلف دیده می‌شوند.

موضوع جلسه: «**برگزاری هفته فرهنگ ایران در سه کشور.**»

پژوهشگران **NARIPA** ، نسخه اولیه برنامه‌های مشترک را ارائه می‌کنند.

یکی از دانشگاه‌ها پیشنهاد می‌دهد که دو پژوهشگر ایرانی برای یک دوره مطالعاتی شش‌ماهه اعزام شوند و در مقابل، استادانی از آن دانشگاه نیز برای تدریس کوتاه‌مدت به **NARIPA** بیایند.

همه مذاکرات، طبق دستورالعمل‌های بین‌المللی آکادمی، ثبت، صورت‌جلسه و آرشیو می‌شوند.

گروه الیت وارد عمل می‌شود

در یکی از سالن‌های تمرین، نخستین جلسه آماده‌سازی تخصصی گروه منتخب استان گیلان آغاز می‌شود.

اعضای گروه الیت، ابتدا اجرای گروه را بدون هیچ توضیحی تماشا می‌کنند. پس از پایان اجرا، سرپرست گروه الیت لبخند می‌زند و می‌گوید:

«اجرای شما بسیار اصیل است؛ ما قرار نیست آن را تغییر دهیم. فقط می‌خواهیم کمک کنیم همان اصالت، روی صحنه جهانی هم بهتر دیده شود.»

سپس تمرین آغاز می‌شود.

- یک عضو گروه الیت فقط روی حرکت دست‌ها کار می‌کند.
- دیگری روی هماهنگی صف‌ها.
- نفر سوم روی ارتباط خواننده با نوازندگان.
- چهارمی تنها مسئول اصلاح نحوه ورود و خروج گروه از صحنه است.
- همه اصلاح‌ها، جزئی اما بسیار دقیق هستند.
- هیچ تغییری در هویت فرهنگی اثر ایجاد نمی‌شود؛ تنها کیفیت اجرای آن ارتقا می‌یابد.

یک اتفاق کوچک

در همین هنگام، یکی از سیم‌های یک کمانچه، درست چند دقیقه پیش از اجرای گروه بعدی، پاره می‌شود و انگشت نوازنده جوان را زخمی می کند. مسئولان او را به سرعت به کلینیک واقع در آکادمی می رسانند. اما یکی از استادان سازسازی که اتفاقن برای بازدید از رقابت‌ها آمده است، بلافاصله ساز را تحویل می‌گیرد و در کمتر از سه دقیقه، سیم جدید نصب، کوک و دوباره آزمایش می‌شود. پس از مدتی نوازنده زخمی با مچ دست پاندپیچی به صحنه بازمی‌گردد و کار ادامه می یابد.

رسانه‌ها

در مرکز رسانه‌ای آکادمی، خبرنگاران داخلی و خارجی در حال تهیه گزارش هستند. در استودیوی پخش زنده، گوینده اعلام می‌کند:

«هم‌اکنون رقابت گروه‌های موسیقی و رقص شمال ایران را به‌صورت زنده از آکادمی NARIPA دنبال می‌کنید.»

چند دقیقه بعد، گزارش کوتاهی از فعالیت موزه، تالار مشاهیر و کارگاه سازسازی نیز در میان برنامه پخش می‌شود تا بینندگان تنها رقابت را نبینند، بلکه با کل اکوسیستم آکادمی آشنا شوند.

صبح همان روز، واحد انتشارات سفارش‌ها را از سیستم دریافت کرده است.

از حدود بعدازظهر —۱۴ تا ۱۶ کار اصلی آغاز می‌شود :

- چاپ‌های نهایی کنترل می‌شوند.
- کتاب‌ها و اطلس‌ها از صحافی تحویل گرفته می‌شوند.
- بسته‌بندی انجام می‌شود.
- آدرس‌ها و بارکدها چاپ می‌شوند.
- بسته‌ها بر اساس مقصد— ایران، اروپا، آمریکا و... تفکیک می‌شوند.
- سپس در **پایان روز کاری— حدود** ۱۷ **تا** ۱۸ همه بسته‌ها آماده هستند تا صبح روز بعد به شرکت پست یا شرکت‌های حمل‌ونقل تحویل شوند.

آکادمی نفس می‌کشد

تا ساعت چهار بعدازظهر، تقریبن هیچ بخشی از آکادمی آرام نیست.

- در یک ساختمان، پژوهش انجام می‌شود.
- در ساختمان دیگر، آموزش جریان دارد.
- در سالن‌ها، رقابت برپاست.
- در استودیوها، ضبط ادامه دارد.
- در موزه، گردشگران رفت‌وآمد می‌کنند.
- در کارگاه‌ها، ساز و پوشاک ساخته می‌شود.
- در اتاق‌های مدیریت، برنامه‌های فردا تنظیم می‌شوند.
- و در تمام این مدت، سامانه هوشمند آکادمی، مانند یک مغز مرکزی، هزاران داده را ثبت، تحلیل و مدیریت می‌کند تا همه اجزای این مجموعه عظیم، هماهنگ و بدون وقفه به کار خود ادامه دهند.

بخش هفتم سناریو: ساعت ۱۶:۰۰ تا ۱۸:۰۰

آمادگی برای اجراهای عمومی و زنده شدن فضای فرهنگی آکادمی

با نزدیک شدن به ساعت چهار بعدازظهر، فضای آکادمی رنگ و بوی دیگری به خود می‌گیرد. در حالی که کلاس‌های آموزشی صبح به پایان رسیده‌اند، بسیاری از هنرجویان، پژوهشگران و گردشگران، آرام‌آرام به سمت آمفی‌تئاتر روباز، سالن‌های اجرای عمومی و میدان مرکزی آکادمی حرکت می‌کنند.

در سالن اصلی اجرا، گروه فنی آخرین آزمایش‌های نور، صدا و تصویر را انجام می‌دهد. مهندسان نور، شدت و زاویه تابش پروژکتورها را با توجه به رنگ پوشاک گروه‌های اجرایی تنظیم می‌کنند و کارشناسان صدا، میکروفن‌ها و سامانه تقویت صوت را برای هر گروه به‌طور جداگانه آزمایش می‌کنند.

در پشت صحنه، گروه‌های هنری یکی پس از دیگری در حال آماده شدن هستند. امروز، برنامه عمومی با اجرای موسیقی و رقص گیلکی آغاز خواهد شد، سپس گروهی از خراسان، بعد گروهی از بلوچستان و آذربایجان. در پایان، اجرای مشترکی از چند قوم ایرانی روی صحنه خواهد رفت.

اعضای گروه الیت، بدون آنکه جای هنرمندان را بگیرند، در سکوت بر روند آماده‌سازی نظارت می‌کنند. اگر مشکلی در هماهنگی حرکت‌ها، چیدمان صحنه یا ترتیب ورود گروه‌ها مشاهده شود، تنها با چند توصیه کوتاه آن را اصلاح می‌کنند.

در همین زمان، در اتاق فرمان، مدیر برنامه‌های اجرایی آکادمی آخرین هماهنگی‌ها را انجام می‌دهد. جدول زمان‌بندی روی نمایشگر بزرگ سالن دیده می‌شود و مسئولان هر بخش، آماده اجرای برنامه‌های خود هستند.

در محوطه بیرونی، فضای عمومی آکادمی نیز پرجنب‌وجوش‌تر شده است. هنرمندان صنایع دستی، سازندگان سازهای سنتی، نقاشان، طراحان پوشاک و خوشنویسان، آثار خود را در غرفه‌های دائمی مجموعه عرضه می‌کنند. بازدیدکنندگان می‌توانند ضمن گفت‌وگو با هنرمندان، مراحل ساخت بسیاری از آثار را از نزدیک مشاهده کنند.

در کافه‌های روباز، گروهی از گردشگران فرانسوی و ژاپنی درباره تفاوت موسیقی کردی و آذری با یکی از استادان آکادمی گفت‌وگو می‌کنند. چند متر آن‌طرف‌تر، خانواده‌ای از شیراز در حال گرفتن عکس یادگاری کنار یکی از مجسمه‌های تالار مشاهیر است.

در یکی از فضاهای باز، چند کودک مشغول تمرین با سازهای آموزشی مخصوص کودکان هستند. مربی لبخندزنان، ریتمی ساده را برایشان می‌نوازد و کودکان تلاش می‌کنند همان ریتم را تکرار کنند.

در این میان، اتفاق کوچکی رخ می‌دهد.

ناگهان چند قطره باران تابستانی بر محوطه آکادمی می‌بارد. بازدیدکنندگان ابتدا با تعجب به آسمان نگاه می‌کنند، اما بارش تنها چند دقیقه ادامه دارد. سامانه هوشمند محوطه، به‌طور خودکار سایبان‌های متحرک کافه‌ها و فضای انتظار را فعال می‌کند و کارکنان خدمات، بدون ایجاد هیچ آشفتگی، بازدیدکنندگان را به بخش‌های سرپوشیده هدایت می‌کنند. ده دقیقه بعد، آسمان دوباره صاف می‌شود.

نور خورشید که از میان ابرها عبور کرده است، رنگی طلایی به نمای ساختمان‌های آکادمی می‌دهد و بسیاری از عکاسان، این لحظه را بهترین زمان برای ثبت تصاویر مجموعه می‌دانند.

در سالن تمرین شماره دو، گروهی از فیلم‌برداران آکادمی مشغول ضبط مستندی درباره مراحل آماده‌سازی اجراهای عصر هستند. هدف این مستند، ثبت پشت‌صحنه فعالیت‌هایی است که معمولن تماشاگران هرگز آن‌ها را نمی‌بینند.

در ساختمان روابط عمومی، همزمان با نزدیک شدن زمان اجرا، صدها هزار نفر از طریق سامانه پخش آنلاین آکادمی و شبکه‌های رادیویی و تلویزیونی استانی و ملی، پخش زنده برنامه عصر را دنبال خواهند کرد. گروه رسانه‌ای، آخرین تنظیمات ارتباط ماهواره‌ای و اینترنتی را انجام می‌دهد تا کیفیت پخش برای مخاطبان داخل و خارج از کشور یکسان باشد.

با نزدیک شدن ساعت شش عصر، صدای زنگ آرامی در محوطه آکادمی پخش می‌شود؛ علامتی که به بازدیدکنندگان اطلاع می‌دهد تنها پانزده دقیقه تا آغاز اجرای اصلی باقی مانده است.

- جمعیت به‌آرامی وارد آمفی‌تئاتر می‌شود.
- چراغ‌های سالن کم‌کم خاموش می‌شوند.
- پرده بزرگ صحنه بالا می‌رود.
- و آکادمی **NARIPA**، این بار نه به‌عنوان یک مرکز پژوهشی یا آموزشی، بلکه به‌عنوان صحنه زنده **فرهنگ ایرانزمین**، آماده آغاز یکی از باشکوه‌ترین بخش‌های روز می‌شود.

بخش هشتم سناریو: ساعت ۱۸:۰۰ تا ۲۰:۰۰

اجرای بزرگ عصرگاهی؛ جایی که پژوهش به هنر زنده تبدیل می‌شود

دقایقی پیش از ساعت شش، تقریبن همه صندلی‌های آمفی‌تئاتر بزرگ آکادمی **NARIPA** پر شده‌اند. در میان تماشاگران، خانواده‌ها، هنرمندان، استادان دانشگاه، پژوهشگران، گردشگران ایرانی و خارجی، خبرنگاران و نمایندگان مراکز فرهنگی کشورهای مختلف دیده می‌شوند. با خاموش شدن تدریجی چراغ‌های محوطه، تنها نور صحنه باقی می‌ماند.

گوینده آکادمی، با خوشامدگویی کوتاهی اعلام می‌کند:

«آنچه امشب خواهید دید، نتیجه ماه‌ها پژوهش، آموزش، مستندسازی، بازآفرینی و تمرین در آکادمی ملی پژوهش، آموزش، بازآفرینی و توسعه هنرهای اجرایی ایران— NARIPA است.»

- پس از چند ثانیه سکوت، صدای آرام یک نی، فضای سالن را پر می‌کند.
- نور به‌آرامی بر نخستین گروه می‌تابد.
- اجرای موسیقی و رقص گیلکی آغاز می‌شود.
- هیچ حرکت اضافه‌ای وجود ندارد.
- هیچ اغراق نمایشی دیده نمی‌شود.

- هر حرکت، هر نت و هر تغییر ریتم، دقیق بر اساس پژوهش‌ها و استانداردهای تدوین‌شده آکادمی طراحی شده است و تماشاگران، بدون آنکه متوجه باشند، در حال مشاهده نتیجه سال‌ها تحقیق و بازآفرینی علمی هستند.

اجرای زنده؛ اما همزمان یک کلاس آموزشی

در اتاق فرمان، گروه دیگری نیز مشغول کار است. تمام اجراها با ده‌ها دوربین حرفه‌ای ثبت می‌شوند. کارگردان تلویزیونی، همزمان نماهای مناسب را برای پخش زنده انتخاب می‌کند. در کنار او، چند هنرجوی رشته کارگردانی تلویزیونی، زیر نظر استاد خود، مراحل کار را مشاهده و یادداشت می‌کنند. برای آنان، این اجرا تنها یک کنسرت نیست؛ بلکه بخشی از آموزش عملی است.

جهان، همزمان در حال تماشا است

- در مرکز رسانه‌ای آکادمی، شمار بینندگان آنلاین لحظه‌به‌لحظه افزایش می‌یابد.
- پیام‌هایی از کشورهای مختلف روی نمایشگر ظاهر می‌شود.
- یک استاد دانشگاه در کانادا، اجرای گروه گیلکی را تحسین می‌کند.
- پژوهشگری از ژاپن درباره نوع خاصی از حرکت‌های گروهی پرسشی ارسال می‌کند.
- یکی از دانشجویان ایرانی مقیم استرالیا می‌نویسد:

«برای نخستین بار احساس کردم بخشی از خانه‌ام را دوباره پیدا کرده‌ام.»

- تیم رسانه‌ای، این پیام‌ها را برای انتشار در گزارش روزانه ذخیره می‌کند.

پشت صحنه

پشت صحنه، آرامش عجیبی برقرار است.

- گروه خراسانی، آخرین تمرین ذهنی خود را انجام می‌دهد.
- در اتاق بعدی، اعضای گروه بلوچستان، سازهای خود را یک بار دیگر کوک می‌کنند.
- اعضای گروه الیت، بدون ایجاد هیچ تنشی، فقط نظاره‌گر هستند.
- هرگاه یکی از هنرمندان جوان، اضطراب پیدا کند، یکی از اعضای گروه الیت، تنها با چند جمله کوتاه او را آرام می‌کند.
- هیچ فریادی شنیده نمی‌شود.
- هیچ آشفتگی‌ای وجود ندارد.
- همه چیز، نتیجه همان پروتکل‌هایی است که سال‌ها برای آن تدوین شده‌اند.

اتفاقی کوچک

در میانه یکی از اجراها، برق یکی از پروژکتورهای فرعی دچار اشکال می‌شود.

تماشاگران تقریبن متوجه موضوع نمی‌شوند. سامانه پایش هوشمند، خطا را ظرف چند ثانیه تشخیص می‌دهد و در کمتر از یک دقیقه، تیم فنی، بدون آنکه اجرای گروه متوقف شود، پروژکتور جایگزین را وارد مدار می‌کند.

تنها در اتاق کنترل، مسئول نور با لبخند می‌گوید: «**رفع شد... ادامه بدهید.**»

اجرا حتی برای یک لحظه نیز متوقف نمی‌شود.

اوج برنامه

پس از پایان اجرای گروه‌های مختلف، مجری برنامه از همه گروه‌های شرکت‌کننده دعوت می‌کند تا برای اجرای پایانی روی صحنه حاضر شوند. نوازندگان، خوانندگان و رقصندگان اقوام مختلف ایران، در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند— کرد، بلوچ، گیلک، لر، آذری، ترکمن، خراسانی، قشقایی، بختیاری، جنوب، شمال، شرق و غرب ایران... همه روی یک صحنه ایستاده‌اند. ارکستر آکادمی، اجرای قطعه مشترک را آغاز می‌کند. ابتدا هر قوم، چند میزان از موسیقی و حرکت ویژه خود را اجرا می‌کند. سپس، بدون آنکه هویت هیچ‌یک از آنان از میان برود، همه اجراها به‌آرامی در یک ساختار مشترک به یکدیگر پیوند می‌خورند.

تماشاگران، ایستاده تشویق می‌کنند. بسیاری از گردشگران خارجی، تلفن‌های همراه خود را پایین آورده‌اند. دیگر فیلم نمی‌گیرند. فقط تماشا می‌کنند.

پایان اجرا

با پایان آخرین نت موسیقی، سکوتی چندثانیه‌ای سالن را فرا می‌گیرد. سپس، صدای تشویق ممتد، تمام آمفی‌تئاتر را پر می‌کند. گروه‌ها، دست در دست یکدیگر، در برابر تماشاگران تعظیم می‌کنند. در همان لحظه، رئیس آکادمی رو به مهمانان خارجی می‌گوید:

«آنچه امشب دیدید، فقط یک برنامه هنری نبود؛ نتیجه همکاری پژوهشگران، استادان، هنرمندان، صنعتگران، مدیران، دانشجویان و مردمانی بود که باور دارند فرهنگ، زمانی زنده می‌ماند که هر نسل، آن را دوباره بیاموزد، بازآفرینی کند و به نسل بعد بسپارد.»

چراغ‌های سالن آرام‌آرام روشن می‌شوند. اما روز آکادمی هنوز به پایان نرسیده است. در بیرون سالن، زندگی شبانه فرهنگی **NARIPA** تازه آغاز می‌شود.

بخش نهم سناریو: ساعت ۲۰:۰۰ تا ۲۲:۰۰

آکادمی پس از اجرا؛ جایی که زندگی فرهنگی ادامه دارد

با پایان اجرای اصلی، محوطه آکادمی دوباره جان می‌گیرد.

برخلاف بسیاری از مراکز فرهنگی که پس از پایان برنامه تعطیل می‌شوند، فعالیت در **NARIPA** تازه وارد مرحله دیگری شده است. جمعیت به‌آرامی از آمفی‌تئاتر خارج می‌شود، اما کسی عجله‌ای برای ترک مجموعه ندارد. در میدان مرکزی، گروهی از کودکان تلاش می‌کنند حرکت‌هایی را که چند دقیقه پیش روی صحنه دیده‌اند تقلید کنند و والدینشان با لبخند آنان را تماشا می‌کنند.

در ضلع شرقی میدان، نوازندگان جوان، بدون برنامه‌ریزی قبلی، حلقه‌ای دوستانه تشکیل داده‌اند و قطعات محلی را برای بازدیدکنندگان اجرا می‌کنند. بسیاری از هنرمندان شناخته‌شده نیز بدون هیچ تشریفاتی در کنار آنان می‌نشینند و گاهی با آنان هم‌نوازی می‌کنند. هیچ فاصله‌ای میان استاد و هنرجو دیده نمی‌شود.

کافه‌های فرهنگی

در کافه‌ها و رستوران‌های آکادمی، فضای گفت‌وگو و تبادل اندیشه بر فضای صرف غذا غلبه دارد. به‌ویژه در کافه **«کویر یزد»** که به پاتوق دانشجویان رشته فلسفه، استادان، پژوهشگران و علاقه‌مندان به مباحث فلسفی و علوم انسانی، از سراسر ایران و نیز دیگر کشورها، تبدیل شده است. این کافه، به‌دلیل معماری چشم‌نواز، طراحی داخلی و فضای باز الهام‌گرفته از شب‌های کویر، و پخش موسیقی‌هایی از ژانرهای مورد علاقه نسل جوان با محتوایی عمیق و اندیشه‌برانگیز، شهرت فراوانی یافته است. در بسیاری از شب‌ها، میزهای آن تا نیمه‌شب شاهد گفت‌وگوهای طولانی درباره فلسفه، هنر، ادبیات، فرهنگ و آینده جامعه هستند.

در یک میز، استاد موسیقی از تبریز درباره تفاوت مقام‌های آذری و کردی با یک پژوهشگر فرانسوی گفت‌وگو می‌کند. چند میز آن‌طرف‌تر، دو دانشجوی رشته مردم‌شناسی، درباره آیین‌های جنوب ایران با یکی از استادان بلوچ گفتگو می‌کنند. در گوشه‌ای دیگر، چند گردشگر ژاپنی از یکی از نوازندگان درباره ساختمان ساز دوتار سؤال می‌کنند و او با حوصله، ساز خود را در اختیارشان می‌گذارد تا از نزدیک آن را ببینند.

موزه در شب

در همین ساعت، موزه آکادمی هنوز باز است.

نورپردازی شبانه، **تالار مشاهیر هنرهای اجرایی ایران** را به یکی از پرطرفدارترین بخش‌های مجموعه تبدیل کرده است. بازدیدکنندگان در برابر تندیس‌های استادان بزرگ هنرهای اجرایی ایران، همچون **فرامرز پایور، اکبر گلپایگانی، اسدالله ملک، حسین تهرانی، درویش‌خان، هایده، حمیرا، دلکش، قمرالملوک وزیری** و دیگر بزرگان، توقف می‌کنند و با استفاده از سامانه‌های هوشمند تعاملی، زندگی‌نامه، تصاویر تاریخی، فیلم‌های آرشیوی اجراها، نمونه‌های صوتی و بازآفرینی‌های هولوگرافیک هر هنرمند را مشاهده می‌کنند.

در بخش دیگری از تالار، گروهی از دانشجویان رشته مجسمه‌سازی، زیر نظر استاد خود، درباره شیوه ساخت این تندیس‌ها بحث می‌کنند.

کتاب‌فروشی و فروشگاه آکادمی

کتاب‌فروشی و فروشگاه تخصصی آکادمی نیز تا ساعت ده شب فعال است.

گردشگران، پژوهشگران و هنرجویان، کتاب‌ها، اطلس‌ها، دانشنامه‌ها، نت‌های موسیقی، نسخه‌های صوتی و تصویری، پوشاک سنتی، سازهای آموزشی، ماکت سازهای تاریخی و آثار هنری تولیدشده در آکادمی را خریداری می‌کنند.

کارکنان فروشگاه، سفارش‌هایی را که نیاز به ارسال دارند، مستقیمن به سامانه توزیع آکادمی ثبت می‌کنند تا روز بعد برای مشتریان داخل و خارج کشور ارسال شوند.

یک اتفاق کوچک

در محوطه روبه‌روی موزه، پسربچه‌ای که ساعتی پیش اجرای موسیقی گیلکی را دیده است، با یک نی کوچک که از فروشگاه خریده، تلاش می‌کند نخستین صداهای زندگی خود را از آن بیرون بیاورد. صدای ساز چندان خوش‌آهنگ نیست. یکی از استادان سالخورده موسیقی که از کنار او عبور می‌کند، لحظه‌ای می‌ایستد، زانو می‌زند، نی را در دست می‌گیرد و فقط در کمتر از یک دقیقه، شیوه صحیح دمیدن را به او نشان می‌دهد. پسرک دوباره تلاش می‌کند. این بار صدایی شفاف از نی شنیده می‌شود. پدر و مادرش با خوشحالی دست می‌زنند. استاد لبخندی می‌زند، بدون آنکه حتی نام خود را بگوید، آرام به راهش ادامه می‌دهد. یکی از گردشگران خارجی که این صحنه را دیده است، زیر لب می‌گوید:

«اینجا فقط هنر آموزش داده نمی‌شود؛ اینجا فرهنگ هویت ایرانی نمایش نیز داده می شود.»

شب هنوز ادامه دارد

در ساختمان‌های پژوهشی، بسیاری از پژوهشگران هنوز مشغول کار هستند. گروهی در حال ثبت نتایج اجراهای امروز در بانک اطلاعاتی آکادمی‌اند. گروه دیگری فیلم‌های ضبط‌شده را بازبینی می‌کنند تا برای آرشیو ملی و انتشار آموزشی آماده شوند.

در اتاق‌های هوش مصنوعی، سامانه‌ها همچنان در حال تحلیل داده‌های اجراهای امروز هستند و گزارش‌های اولیه کیفیت اجرا را برای گروه الیت آماده می‌کنند.

آکادمی آرام‌تر شده است؛ اما هیچ‌گاه متوقف نشده است. در **NARIPA**، حتی شب نیز بخشی از فرایند یادگیری، پژوهش و آفرینش به شمار می‌آید.

بخش دهم سناریو: ساعت ۲۲:۰۰ تا ۲۴:۰۰

شب؛ آرامش کویر، زندگی فرهنگ

با نزدیک شدن به ساعت ده شب، بخش‌های اداری آکادمی به‌تدریج فعالیت روزانه خود را به پایان می‌رسانند.

آخرین گزارش‌های مدیریتی در سامانه مرکزی ثبت می‌شوند، ساختمان‌های اداری خاموش می‌شوند و کارکنان واحدهای اجرایی، پژوهشی و آموزشی، پس از یک روز پرفشار، محل کار خود را ترک می‌کنند. اما آکادمی **NARIPA** هرگز به خواب نمی‌رود.

از این ساعت به بعد، زندگی فرهنگی مجموعه وارد مرحله‌ای دیگر می‌شود. رستوران‌ها، کافه‌ها، چایخانه‌های سنتی، فضاهای گفتگو، محوطه‌های روباز، سالن‌های موسیقی و اجراهای شبانه، همچنان تا ساعت دوازده شب و در روزهای تعطیل، حتی دیرتر، پذیرای بازدیدکنندگان هستند.

در یکی از کافه‌ها، گروه کوچکی از نوازندگان جوان، بدون برنامه رسمی، قطعاتی از موسیقی محلی ایران را برای حاضران اجرا می‌کنند. در گوشه‌ای دیگر، چند گردشگر خارجی، همراه با هنرمندان ایرانی، درباره موسیقی و فرهنگ اقوام ایران گفت‌وگو می‌کنند.

- هیچ برنامه‌ای از پیش تعیین نشده است.
- همه چیز طبیعی، خودجوش و صمیمی است.
- در محوطه باز آکادمی، خانواده‌ها روی نیمکت‌ها نشسته‌اند.
- کودکان که همراه والدینشان دوران تعطیلات را می گذرانند هنوز مشغول بازی هستند.
- چند نفر روی چمن‌ها دراز کشیده‌اند و به آسمان نگاه می‌کنند. آسمان کویر، شفاف‌تر از آن است که بتوان به‌سادگی از کنارش گذشت. هزاران ستاره، بدون مزاحمت نور شهرها، سراسر آسمان را پوشانده‌اند. کهکشان راه شیری، همچون نواری روشن، از افق تا افق امتداد یافته است.
- نسیم ملایمی که از دشت‌های اطراف می‌وزد، گرمای روز را با خود برده و هوایی مطبوع و دلنشین بر سراسر مجموعه گسترده است.
- نورپردازی آکادمی نیز با دقت طراحی شده است تا ضمن حفظ زیبایی محوطه، کمترین آلودگی نوری را ایجاد کند و آسمان شب همچنان با شکوه طبیعی خود دیده شود.
- در کنار یکی از مسیرهای پیاده‌روی، زوجی سالخورده آرام قدم می‌زنند.
- کمی آن‌طرف‌تر، چند دانشجوی موسیقی، هنوز درباره اجرای عصر با استاد خود بحث می‌کنند.

یکی از آنان می‌گوید:

«فکر می‌کنم اگر جمله دوم آواز کمی آرام‌تر اجرا می‌شد، تأثیرش بیشتر بود.»

استاد لبخندی می‌زند و پاسخ می‌دهد:

«همین که هنوز درباره اجرا فکر می‌کنی، یعنی آموزش امروز تمام نشده است.»

- در نزدیکی تالار مشاهیر، گروهی از گردشگران آخرین عکس‌های شبانه خود را می‌گیرند. نور مجسمه‌ها، در سکوت شب، حال‌و‌هوایی متفاوت پیدا کرده است. گویی استادان بزرگ هنر ایران، هنوز بر زندگی هنری این سرزمین نظارت می‌کنند.
- ساعت به‌آرامی به نیمه‌شب نزدیک می‌شود. کم‌کم آخرین بازدیدکنندگان نیز مجموعه را ترک می‌کنند.
- کارکنان خدمات شهری، نظافت شبانه را آغاز می‌کنند.
- سامانه‌های هوشمند، وضعیت انرژی، امنیت، تأسیسات و تجهیزات را بررسی می‌کنند. گزارش‌های روز به آرشیو دیجیتال منتقل می‌شوند.
- برنامه‌های فردا، به‌طور خودکار برای مدیران هر بخش ارسال می‌شود.

آکادمی آرام است. اما زنده است.

فردا، با نخستین پرتو خورشید، دوباره همه چیز از نو آغاز خواهد شد.

تحقیق و پژوهش: فرامرز تابش

کد مقاله در آرشیو پژوهشکده:

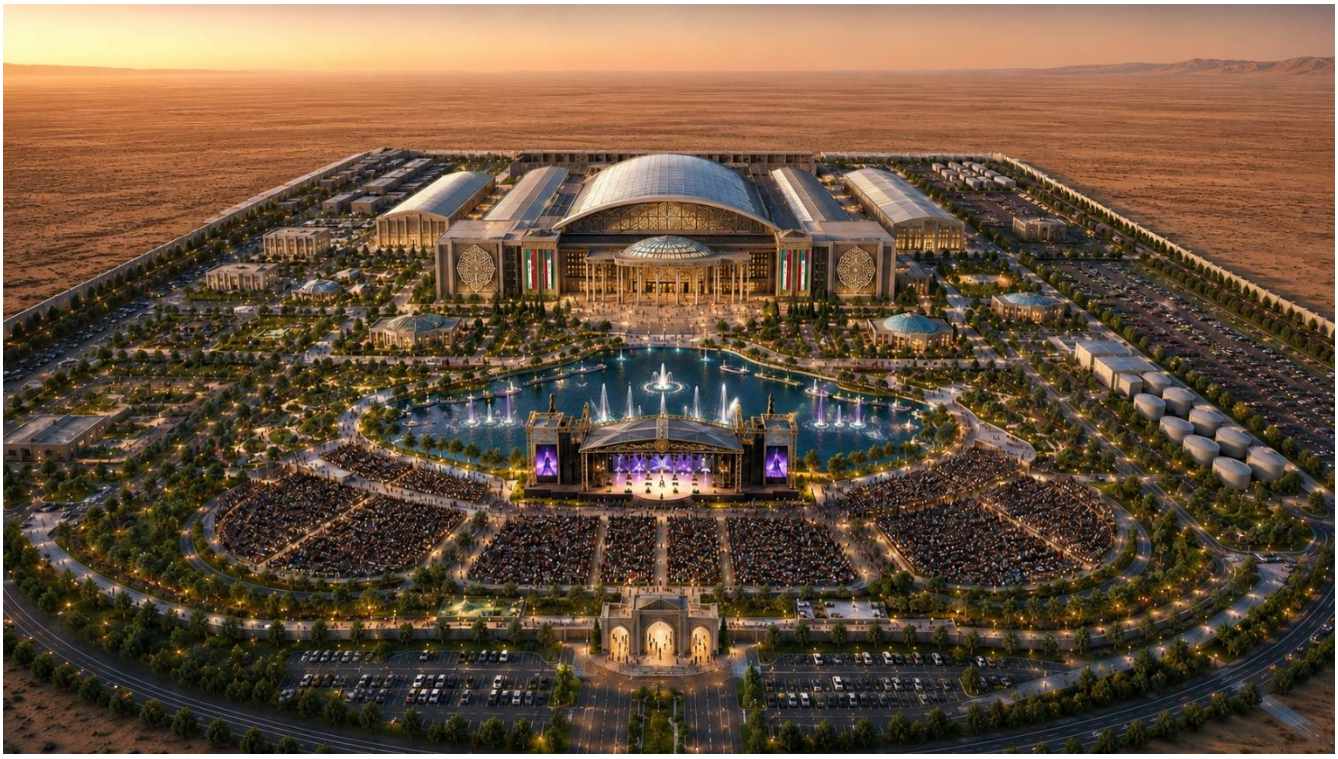
AOG-2026-FA | Encoded Title String: Höhnld lgd #C,iaTAmuzeshTBazafarini , Toseae ikvihd eghüvhdd hdvhk

گالری تصاویر

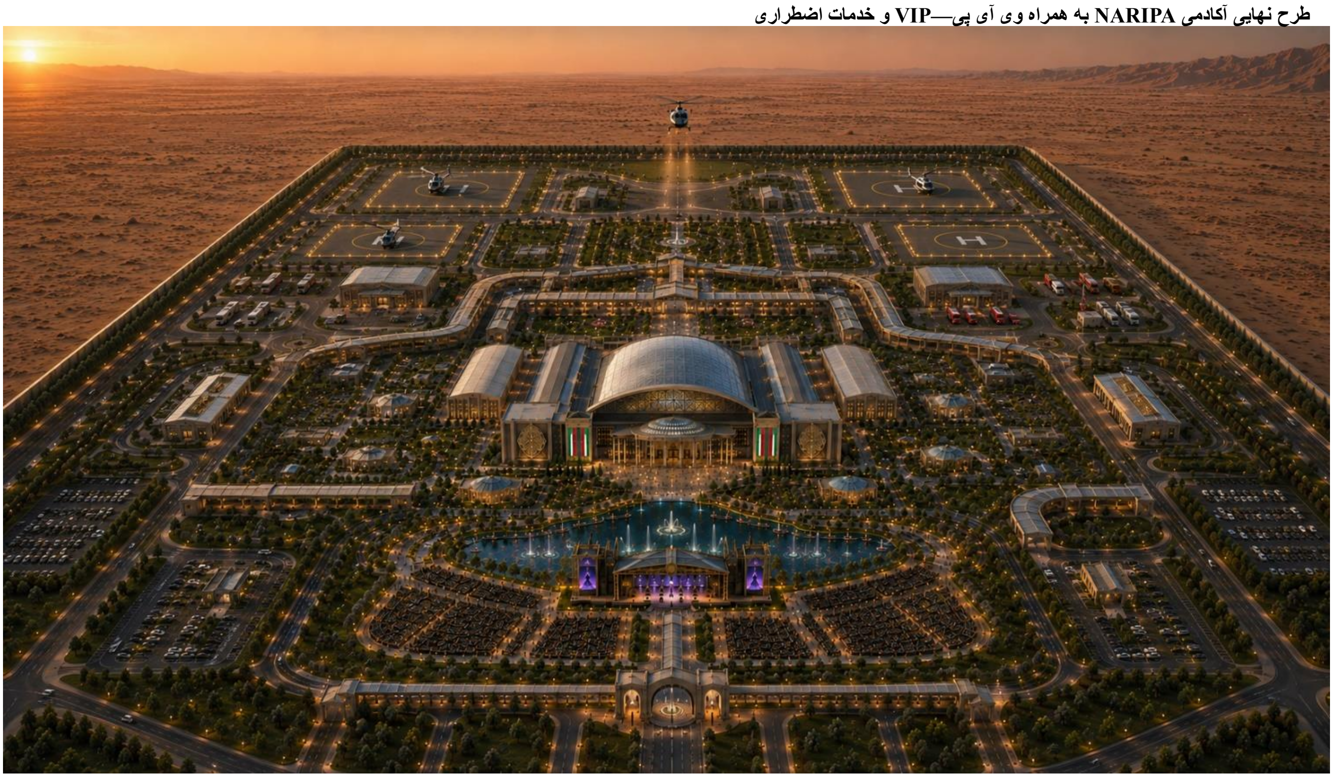
از طرح های اولیه آکادمی NARIPA

از طرح های اولیه آکادمی NARIPA

طرح نهایی آکادمی NARIPA به همراه وی آی پی—VIP و خدمات اضطراری

بخش انتهایی آکادمی: مجموعه هلی‌پد، خدمات مهمانان ویژه— VIP و مدیریت شرایط اضطراری

طرح نهایی آکادمی NARIPA در شب: مجموعه هلی‌پد، خدمات مهمانان ویژه— VIP و مدیریت شرایط اضطراری

نمای کلی موزه و تالار مشاهیر در آکادمی NARIPA

قسمت بیرونی تالار مشاهیر در موزه آکادمی NARIPA

نمای داخلی تالار مشاهیر در آکادمی NARIPA

گروه های هنری در حال تمرین در آکادمی NARIPA

گروه های هنری در حال تمرین در آکادمی NARIPA

https://www.andishe2.online/newpage1fcf1bf6

Abstract

This paper presents the seventh project in the ongoing "Reconstruction Projects for a Democratic Iran" research series. It introduces NARIPA (National Academy for Research, Education, Revival and Development of Iranian Performing Arts), a proposed national institution dedicated to the research, documentation, education, revival, standardization, and international development of Iran's performing arts, with particular emphasis on the folk music, vocal traditions, ritual performances, and dances of Iran's diverse ethnic communities. By integrating field research, indigenous knowledge, professional artistic practice, and modern digital technologies, NARIPA establishes a comprehensive framework for preserving and revitalizing Iran's intangible cultural heritage. The academy combines research, education, production, performance, evaluation, and national competitions within a unified institutional system while promoting international collaboration, cultural diplomacy, creative industries, and cultural tourism. The project ultimately seeks to strengthen Iran's cultural identity, expand its global artistic presence, and contribute to a future democratic Iran that is culturally vibrant, internationally engaged, and committed to peaceful cooperation through the universal language of performing arts.